BUŠTĚHRADSKÝ zpravodaj

listopad - prosinec
2008

6

ročník 32

časopis městského zastupitelstva

Z Radnice • Zajímavé domy buštěhradské • Buštěhradský pelíšek
Základní umělecká škola • Kultura • Památník Lidice
Víte že... • Buštěhradští v legiích • Policie informuje

zdarma

Slovo redakční rady

Milé čtenářky a čtenáři,
právě jste otevřeli poslední letošní BZ. Zpravodaj tak dovršil dvaatřicátý rok své existence. Určitě úctyhodné číslo. Současná redakční rada, která pro Vás BZ připravuje, může slavit první kulatiny – je to pět let, co pro Vás BZ připravujeme. Dovolte tedy pár úvah směřujících do minulosti, současnosti i budoucnosti BZ.

V únoru 2004 byl BZ poprvé ve své historii distribuován do všech buštěhradských domácností zdarma. Zároveň zásadně změnil svou podobu, archaismus psaní na psacím stroji byl nahrazen modernějšími způsoby, „xeroxování" jsme vyměnili za „normální" tisk, přišlo nám to jaksi samozřejmé. Stejně tak jako pokusit se vytvořit Zpravodaj, který bude obsahově pestrý, zajímavý. To, jak se nám výše uvedená předsevzetí daří plnit, nechám na Vašem posouzení.

V dalším období (slovu pětiletka se raději vyhněme) bude naší snahou dostat do BZ podstatné informace o práci zastupitelstva a jeho jednotlivých výborů, aktuálním dění ve městě a ve spolcích, které město finančně podporuje. Třeba se nám dokonce podaří minimalizovat na Buštěhradě poměrně rozšířený zvyk „na mail s nabídkou/žádostí o článek do BZ se ani neodpovídá".

Na závěr tohoto příspěvku si dovolím poděkovat těm, bez jejichž pomoci by BZ nefungoval (nebo fungoval podstatně hůře) – jsou to ti, jejichž jména si můžete přečíst v tiráži BZ, a pak samozřejmě ti, jejichž podpisy se pravidelně objevují pod články, ze kterých jsou jednotlivá čísla BZ poskládána. Díky – za váš volný čas, ochotu a entuziasmus!

Martin Ježek, výkonný redaktor BZ

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych Vám jménem městského zastupitelstva, městského úřadu i jménem svým popřál do nového roku všechno nejlepší, pevné zdraví a mnoho spokojenosti.

Při ohlédnutí zpět se zastavím u končícího roku a stručně, co nás čeká.

Zastupitelstvo se sešlo k zasedání celkem 9x. Tak jako v minulosti jsme řešili drobné i velké problémy a některé zmíním.

Postoupily práce na Strategickém plánu rozvoje města se zapojením veřejnosti, jeho schválení proběhne na začátku příštího roku.

Pokračoval provoz projektu Kanalizace a ČOV Buštěhrad. Přetrvávají problémy s povrchy, které jsou průběžně řešeny. Problémem zůstává odkanalizování některých nových lokalit, a to tam, kde soukromí investoři neuzavřeli v minulosti příslušnou plánovací smlouvu s obcí. Obdobná je situace s místními komunikacemi v nových lokalitách. Naopak se podařilo napojit do splaškové kanalizace lokalitu „U Kapličky", což financovali vlastníci dotčených nemovitostí. Platí nezbytnost připojení všech vlastníků nemovitostí, kde je to technicky možné.

Částečně se podařilo sehnat peníze na restaurování morového sloupu a zhotovení jeho repliky. Zbytky originálu budou uloženy v Buštěhradském zámku. Na zámek jsme získali v letošním roce dotaci ve výši 2,45 mil. Kč od ministerstva kultury a 140 tisíc Kč od kraje, a to konkrétně na rekonstrukci západního křídla pro potřebu městského úřadu. S tím je spojené nezbytné zvýšení kapacity mateřské školky, jejíž část zabírá městský úřad. Na zateplení objektu mateřské školky využijeme v příštím roce přidělenou dotaci ve výši více než 5 mil. Kč. Zatím se nepodařilo získat dotaci na zateplení budovy základní školy a Domu s pečovatelskou službou (DPS). Žádosti budou dopracovány a podány v příštím roce znovu. Úspěšně se rozvíjí poskytování pečovatelské terénní služby i pro okolní obce. Podařilo se dokončit opravu schodů naproti DPS, na kterou značnou měrou přispělo Letiště Praha.

Podíleli jsme se na přípravě projektu pro výstavbu řadových domů v nové lokalitě, kde je otázka komunikací a sítí smluvně ošetřena. S projektem je spojena výstavba parku pro oddech občanů na ploše více než 1 ha, která je ale podmíněna získáním příslušné dotace, jelikož se jedná o investici v řádu milionů.

Snahou stávajícího zastupitelstva je dále nezvyšovat zastavitelnou část obce a pokud možno zachovat venkovský ráz.

V katastrálním území naší obce započal Pozemkový úřad Kladno komplexní pozemkovou úpravu, která bude dokončena do tří let.

V současné době má naše město 2650 obyvatel a v roce 2008 se narodilo 24 dětí.

Pokračovalo obnovování činnosti v průmyslové zóně Kladno-východ a v navazující průmyslové zóně Buštěhrad. Na našem katastru v údolí pod areálem bude postavena malá fotovoltaická sluneční elektrárna. Do provozu budou uvedeny takové podniky, jako jsou obalovny asfaltových směsí, montážní a logistické parky. Pro Buštěhrad to může znamenat zvýšení dopravní zátěže, kterou musíme minimalizovat. Probíhají jednání za účelem zabezpečení odpovídající dopravní obslužnosti průmyslové zóny. Jedná se o přeložku komunikace I/61 (Praha-Kladno) alespoň v úseku u naší obce a severní obchvat Buštěhradu – od vodojemu pod haldou na komunikaci R7 (Praha-Slaný) tak, aby život v obci byl snesitelný.

Na základě příslušných smluv na našem katastru operuje Městská policie Kladno a Obecní policie Stehelčeves. Nedořešena zůstává otázka

foto na titulní straně: Budova bývalé radnice
foto: Jaroslav Pergl

technických opatření u naší školy v ulici Tyršova – zpomalovací terče a radar s kamerou, která se zavázal financovat Magistrát města Kladna a která musíme dotáhnout do úspěšného konce.

Jak se můžete dočíst na jiném místě Zpravodaje, naše obec se zapojila do svazku českých a italských obcí (Valle di Ledro), kdy budeme udržovat hodnoty a napomáhat všem druhům spolupráce v souladu s uzavřenou smlouvou.

Vážení spoluobčané, dovolte mi poděkovat všem zastupitelům, členům výborů, pracovníkům městského úřadu a technický služeb, pracovníkům a ředitelům našich škol a DPS, spolkům, sdružením a všem aktivním občanům za poctivou a obětavou práci pro obec a ještě jednou popřát všem lidem dobré vůle mnoho spokojenosti a úspěchů v roce 2009!

Ing. Václav Nový, starosta

MĚSTSKÝ ÚŘAD BUŠTĚHRAD BUDE VE STŘEDU 31. 12. 2008 OTEVŘEN POUZE OD 8 DO 12 HODIN

…staré spotřebiče nejsou odpad, zaslouží si recyklaci…

V budově Městského úřadu Buštěhrad nyní najdete E-BOX, kam můžete vhazovat drobné elektrospotřebiče – např. vysloužilé kalkulačky, mobilní telefony, drobné počítačové vybavení… Nepatří sem zářivky a výbojky, baterie a akumulátory!

E-BOX najde při vstupu do budovy MěÚ pod schodištěm.

Od 12. ledna 2009 se začnou platit poplatky za komunální odpad. Poplatek na osobu a pololetí činí 250,- Kč.

ZMĚNA CEN VODNÉHO A STOČNÉHO

Na základě rozhodnutí představenstva společnosti Vodárny Kladno-Mělník a. s. vám oznamujeme, že s účinností od 1. 1. 2009 dochází ke zvýšení cen vodného a stočného takto:

Podle novely zákona o dani z přidané hodnoty činí u vodného a stočného sazba DPH 19 %.

Ceny v Kč/m³	bez DPH	vč. DPH
SKP 41.00.11 a 12 Voda pitná a užitková	35,80	39,02
SKP 90.01.11 Voda odkanalizovaná	27,10	29,54
C e l k e m	**62,90**	**68,56**

U vodného a stočného je uplatňována věcně usměrněná cena, do kalkulace se zahrnují pouze ekonomicky oprávněné náklady.

Provozovatelem – společností Středočeské vodárny a. s. – budou ceny v nové výši účtovány od 1. 1. 2009. Ve fakturách bude uvedeno množství odebrané vody a množství odváděných odpadních vod za ceny roku 2008 a za ceny roku 2009. Fakturace pro jednotlivé roky bude provedena z průměrného denního odběru za běžné odečtové období a počtu kalendářních dnů, týkajících se starého a nového roku.

Antonín Kajgr
Předseda představenstva

Buštěhrad v kronikách Valle di Ledro

Jistě všichni znáte letní košilatou komedii z trilogie režiséra Zdeňka Trošky „Slunce, seno", kde se přičiněním pokrokové metody chovu skotu vysokoškolského studenta otevřely malé jihočeské vesničce dveře do Evropy formou spolupráce se slunným italským městem. Asi málokdo z vás však ví, že i náš Buštěhrad pojí s Itálií část společné historie. Pokud jste překvapeni stejně, jako jsem byl já, pokusím se vám v tomto článku zprostředkovat základní informace o prvopočátku vztahu našeho města s obcemi v malebném severoitalském údolí jezera Ledro. V roce 2006 kontaktovali zástupci svazu obcí v regionu Valle di Ledro prostřednictvím Velvyslanectví ČR v Římě paní starostku, Jitku Leflerovou, a projevili upřímné přání navázat partnerství s Buštěhradem a dalšími obcemi v České republice, které tak jako Buštěhrad nezapomenutelně ovlivnily životy jejich obyvatel, a tím o oživení dávných vazeb. Zahájili jsme s naším kronikářem, panem Jaroslavem Perglem, pátrání po dobových záznamech o této události, ke které došlo před téměř sto lety.

Vše začalo ještě za císařství Rakousko-Uherska, konkrétně v průběhu 1. světové války. Na jejím začátku byli muži z provincie Tridentsko, včetně Valle di Ledro, která byla tehdy součástí Rakousko-Uherska, mobilizováni a vysláni na ruskou a srbskou frontu. Poté, co 24. května 1915 vstoupila Itálie do války proti Rakousku, bylo z rozkazu císařské kanceláře ze dne 22. května 1915 více než 75 tisíc osob (starců, žen a dětí) spěšně evakuováno z okolí italské fronty, a to především na sever Tridentska, do Tyrolska, do Čech, na Moravu a do horních a dolních Rakous. Evakuace se dotkla i obcí z Valle di Ledro, ze kterých bylo v období od května do srpna 1915 odesláno přibližně 3 tisíce obyvatel do Čech a rozmístěno v několika desítkách obcí; byly to zejména Stříbro, Nový Knín, Chyňava, Buštěhrad a Svárov na Kladensku, a dále Slaný, Písek, Sušice a obce v jejich okolí. Italští obyvatelé se vrátili do svých domovů až po skončení války v prosinci 1918. Ze skupiny osob z Valle di Ledro v exilu zemřelo 439 obyvatel a v bojích 1. světové války padlo 92 mužů. Podle dochovaných záznamů na Buštěhradě zemřelo a pravděpodobně i bylo pohřbeno osm italských obyvatel.

V Čechách se lidem, kteří museli opustit své domovy a utéct před frontou daleko do bezpečí, podle jejich vlastních slov, dostalo velice laskavého přijetí, a možná i proto představuje čtyřletý pobyt v Čechách pro současné obyvatele Valle di Ledro, kteří jsou již potomky přímých pamětníků, významnou etapou jejich historie a jeho vliv je patrný dodnes např. v gastronomii (české knedlíky, škubánky) nebo v kultuře (znalost češtiny a českých písniček). Řada rodin si uchovala přátelské vazby na české hostitele a udržovala kontakty ještě dlouho po 2. světové válce, někteří je udržují dodnes.

Popis Valle di Ledro

Uživatelé internetu mohou navštívit webové stránky sdružení obcí Valle di Ledro na adrese *www.vallediledro.com*

Zástupci hostitelských obcí z České republiky byli pozváni předsedou svazu obcí Valle di Ledro a zároveň starostou obce Pieve di Ledro v jedné osobě, panem Giulianem Pellegrinim, do obcí svazu, aby při společném setkání 28. června tohoto roku v kulturním centru v Locca di Concei slavnostně podepsali dohodu o partnerství, jejíž text zveřejňujeme v tomto čísle Buštěhradského zpravodaje, a prodiskutovali možnosti eventuálních budoucích projektů. Při této příležitosti byla také představena kniha „Čechy – exodus z údolí Ledra 1915–1919". Kniha je vydána v italštině i češtině, dva tisky jsou k dispozici v naší městské knihovně, včetně DVD „Vzpomínka na Čechy".

Závěrem bych rád poděkoval kronikáři města Buštěhrad, panu Jaroslavu Perglovi, za pomoc při vyhledávání dobových záznamů o této události a paní ing. Jitce Leflerové za překlad cizojazyčných materiálů do češtiny.

Antonín Kadlec

Svaz obcí Valle di Ledro:
Obec Molina di Ledro
Obec Pieve di Ledro
Obec Bezzecca
Obec Concei
Obec Tiarno di Sotto
Obec Tiarno di Sopra
a
Město Příbram
Obec Všeň
Obec Milín
Město Buštěhrad
Město Nový Knín
Obec Ptice
Obec Chyňava
Obec Doksy

Dohoda o partnerství

My, starostové svobodně zvolení našimi občany, resp. našimi zastupitelstvy (liberamente eletti dal suffragio dei nostri cittadini e dai nostri consigli comunali) – o solo svobodně zvolení (liberamente eletti), představitelé Svazu obcí Valle di Ledro, složeného ze obcí Molina di Ledro, Pieve di Ledro, Bezzecca, Concei, Tiarno di Sotto a Tiarno di Sopra (Itálie), na straně jedné, a měst Buštěhrad, Nový Knín a Příbram a obcí Všeň, Milín, Ptice, Chyňava a Doksy u Kladna (ČR), na straně druhé, vyjadřujeme přání, aby se už nikdy neopakovaly války jako byla ta tragická z let 1914–1918, která způsobila utrpení národům celé Evropy a donutila obyvatele Valle di Ledro opustit svá obydlí a veškerý svůj majetek a dočasně pobývat v láskyplné pohostinnosti v českých městech a obcích. Na českých hřbitovech odpočívají dosud Ledrenští, kteří tam zemřeli a nemohli se vrátit do svého údolí. S pomocí českých přátel se budeme snažit připomínat jejich památku a udržovat důstojný vzhled jejich hrobů.

Na připomínku této bolestné zkušenosti, ve znamení míru, vzájemné úcty, pochopení a lásky našich občanů, výše uvedené italské a české obce a města ustavují partnerské vztahy, aby upevnily přátelské vazby, které se mezi jejich obyvateli zrodily během 1. světové války.

Za tímto účelem se budeme snažit udržovat stálé kontakty mezi našimi obcemi a městy a budeme napomáhat všem druhům spolupráce a výměn v oblastech institucionální, kulturní a sociální (školní, farní, mezi jednotlivými občanskými spolky a asociacemi i mezi jednotlivými našimi spoluobčany), abychom podpořili vzájemné pochopení a živý pocit evropského bratrství.

Tato dohoda je vypracována v jazyce italském a českém je uzavírána na dobu neurčitou. Je platná, dokud trvá zájem všech stran. Byla předložena ke schválení příslušným městským a obecním zastupitelstvům a vstoupí v platnost dnem podpisu.

Valle di Ledro 28. 6. 2008
Starostové Valle di Ledro
Starostové českých měst a obcí

ZAJÍMAVÉ DOMY BUŠTĚHRADSKÉ

Dnes jsem se posunul od Náměstí trochu výše, do ulice Palackého k čp. 65.

Bývalá „Radnice“.

Budova bývalé radnice **foto: Jaroslav Pergl**

V uvozovkách píši proto, že budova nebyla jako radnice postavena, ale na radnici přestavěna. Původně se jednalo o kupecký dům. Nejstarší mně dostupné materiály uvádějí jako vlastníka v r. 1788 France Pauzu. Další známý vlastník je z r. 1840 Wenzl Czerný a z r. 1857 Anna Tíbl ze Zájezda. Poslední, kdo krám v domě provozoval, byla rodina Pechova (Václav a Anna). Jsou uvedeni v kat. nemovitostí jako vlastníci r. 1875. V r. 1894 převedli polovinu domu na syna Václava a druhou polovinu zdědila nezletilá Marie Pechová. Nové majitele zřejmě obchodování přestalo bavit, protože 23. 10. 1897 nabídl Václav Pech prodej domu slavnému obecnímu zastupitelstvu za 6500 zl. Desátého srpna téhož roku zadalo zastupitelstvo odhad nemovitosti c.k. staviteli Blechovi, kterému při zápisu asistovali místní Josef Podracký a truhlář Božetěch Fridrich. Zápis zmiňuje v přízemí dvě síně, jeden krám, kuchyň a dva pokoje, čtyři klenutá skladiště. V patře dvě síně, pavlač z kamenných ploten na krakorcích, kolem železné zábradlí (kousek pavlače je dřevěné se schody). Dále se zde nalézají dobré kamenné schody, které vedou odspodu až na oddělení půdy. Zastavěná plocha budovy je 301 m2 (cena za 1 m2 je 40 zl). Odhadnutá cena (po odečtení sešlosti 30 % a projektované opravy nutné do pěti let za 1350 zl.) je 8788 zl. Ke koupi vřele se doporučuje.

Nakonec podle smlouvy trhové ze 16. 11. 1897 prodáno po oboustranné dohodě za cenu 5500 zl.? Podle zápisu ze dne 2. 11. 1897 dostali výpověď z bytu v čp. 65 – Václav Pech, Marie Rajnerová, Frant. Jaroš, Josef Růžička a Václav Mašek. Hned započato s rekonstrukcí na přestavbu Radního domu. V přízemí zasedací síň, chodba, úřadovna, strážnice, síň, spíže, uhelník a věznice. Ve dvoře odpadní jáma a schody. V patře pak kuchyně, dva pokoje, chodba, další kuchyně, tři světnice a komora. V dubnu 1898 zprovozněn byt pro strážníka p. Šulce (později p. Kapuciana) na pavlači. V květnu je podána stížnost na stavbu tarasu před radnicí.

Sousedé tvrdí, že bude bránit vjezdu povozů do okolních dvorů. Jak je ale vidět z dobové pohlednice, taras postaven byl a je tam dodnes. Z materiálů uložených v místním archivu lze vyčíst aktivitu zdejších i okolních řemeslníků, kteří se předháněli v nabídkách svých služeb při rekonstrukci budovy.

K další změně došlo v září r. 1912, kdy byla v přístavbě k radnici zřízena služebna Městské spořitelny. Poslední předrevoluční úpravou, kterou jsem zjistil, bylo v r. 1965 zřízení hygienického zařízení pro potřeby MNV.

Když se po 100 letech působení v této budově úřad přestěhoval do dnešních prostor v mateřské škole (roku 1997), došlo k celkové modernizaci stavby včetně plynofikace, rozvodu vody a opravě fasády. Nyní je v domě několik bytových jednotek a dvě lékařské ordinace. Ještě považuji za svoji povinnost zmínit značně stářím omšelý kamenný

útvar, který je před budovou umístěn. V myslích Buštěhraďáků je zakořeněna teorie, že se jedná o místní pranýř, který je před radnicí odnepaměti. Jak vyplývá z textu, radnice je zde až od r. 1897. Taras, na němž je kámen umístěn, se stavěl o rok později, stromy se sázely ještě déle a i na pohlednici z r. 1904 zatím žádný kámen není. Zatím se mi nepodařilo najít žádný záznam o jeho původu, ani odkud sem byl přemístěn a proč. Svým tvarem spíše připomíná nějaký náhrobek než pranýř, ke kterému se provinilé osoby pro výstrahu přivazovaly. Zase tedy mám další důvod k nekonečnému pátrání po archivech.

J. Pergl

Termíny koncertů ZUŠ

Přehled plánovaných koncertů v ZUŠ Buštěhrad:

středa 28.1.2009, 17.00
koncert žáků,
výstava prací žáků VO

středa 25.2.2009, 17.00
koncert žáků,
výstava prací žáků VO

(zdroj: www.zusbustehrad.cz)

Práce z domova!
www.jobdoma.cz

reklama

První čtvrtletí v Základní umělecké škole Buštěhrad

(Zamyšlení o číslech)

Umělecká škola a čísla? Jde to dohromady? Takové otázky jistě napadnou čtenáře, když nalistuje tento článek v Buštěhradském zpravodaji. A já odpovídám – ano! Posuďte sami:

V naší republice je registrováno 474 základních uměleckých škol (ZUŠ) a 625 jejich poboček. Tyto školy navštěvuje 216 216 žáků na 1099 místech České republiky. ZUŠ jsou školy výběrové a navštěvují je ty děti, které se věnují jednomu nebo i více uměleckým oborům: hudebnímu, výtvarnému, tanečnímu, dramatickému. ZUŠ Buštěhrad je jednou z nich.

Když jsem před 25 lety školu převzal, měla 79 žáků a jeden umělecký obor – hudební. V budově školy byly k dispozici čtyři učebny a žádný sál. O vybavení školy se nám mohlo jenom zdát. Dnes máme k dispozici 9 místností, hudební sál a v moderně vybavené škole stále 240 až 250 žáků ve třech uměleckých oborech – hudebním, výtvarném a tanečním. Během každého školního roku provede škola až 45 akcí, a to nejen v budově školy. Zúčastňuje se velmi úspěšně soutěží ve všech oborech. Naše večerní koncerty se konají od r. 1987 a do dnešního dne jich bylo provedeno již 63, a když připočteme v průměru kolem 14 žákovských koncertů ročně a stejný počet výstav žáků výtvarného oboru, tak můžeme dodat, že škola se důstojně řadí k ostatním uměleckým školám kladenského okresu jako jejich rovnocenný partner. Činnost školy je zachycena ve Výročních zprávách (na webu školy).

A ještě dalších pár čísel a informací:

- naše škola má zřizovatele město Buštěhrad a zřizovatel se maximálně podílí na nákladech
- školy,financování večerních koncertů hostů a opravách budovy, kterou město vlastní
- naše škola přijala v letošním školním roce 60 nových žáků
- otevřela hudební přípravku pro žáky mateřské školy
- počet žáků k 30. 9. 2008 je 253 celkem ve všech oborech
- v září 2008 byl škole Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy – obor výtvarný udělen
- titul LAUREÁT za soubor výtvarných prací nazvaných PTÁCI
- v hudebním sále naší školy byl uskutečněn křest CD STOLETÍ VÁCLAVA TROJANA
- dne 17. 12. 2008 za přítomnosti význačných osobností hudebního života, které přivítal
- starosta města Buštěhradu Ing. Václav Nový
- škola již tradičně spolupracuje se Základní školou a Mateřskou školou Buštěhrad
- škola má pobočky v Brandýsku a ve Hřebči
- škola má celkem 18 zaměstnanců, z toho 16 pedagogů včetně ředitele školy, ekonomku a školníkovou. Ze školy odešli na vlastní žádost p. učitel V. Smolka (HO) a paní učitelka MgA. J. Matysíková (VO). Do školy byli přijati paní učitelka MgA. J. Kochánková (VO), paní učitelka L. Hochmanová (HO), pan učitel P. Štěpán, Dis. (HO) a pan učitel R. Herák (HO).

Při pedagogických radách i při běžné činnosti školy jsme několikrát narazili na téma „orchestr". K tomu několik slov.

Ve velkých městech mají ZUŠ 600 až 1000 žáků. Výběr je přísný a drží se důsledně výběrových kritérií.

Pochopitelně tyto školy mají základ pro vytvoření orchestrů (počet žáků podle učebních plánů nejméně 20), ve kterých hrají jen ti nejlepší žáci – ti jsou vybíráni konkurzem. Jen tak má ředitel právo uvolnit vyučovací hodiny a navýšit počet vyučovacích úvazků (jde o státní peníze přidělované přes krajské úřady). ZUŠ Buštěhrad je vedena na základě možností, které jsou v regionu, kde každé druhé dítě někam do školy dojíždí, někdy i do základní školy (podle mého názoru zcela zbytečně, když je dobře fungující základní škola v místě bydliště žáka, ale respektujme rozhodnutí rodičů). Učitelé naší ZUŠ jsou rádi, když dají dohromady duo nebo komorní hru o třech žácích. Proto základem vyučovacího procesu jsou individuální a skupinové vyučovací hodiny, které jsou vytvářeny na základě platných učebních plánů.

Na závěr jedna místní zvláštnost – v tomto školním roce dojíždí do naší školy 75 procent žáků z okolí! Že by místní žáci a rodiče neměli o naše umělecké obory zájem? Nebo je fenomén televize a počítače přece jen pro místní důležitější? Na tuto otázku jsme zatím v naší ZUŠ nenašli odpověď. I když nás těší, že děti i jejich rodiče z okolí o nás vědí a mají o výuku v naší ZUŠ zájem, doufáme, že v budoucnu se toto číslo změní ve prospěch místních dětí.

Veškerá naše činnost a všechny naše koncerty jsou uveřejněny na ***www.zusbustehrad.cz*** a samozřejmě i na plakátovém vyhrazení po celém Buštěhradu a okolí. Zveme vás na naše koncerty žáků, učitelů a hostů i na výstavy prací žáků výtvarného oboru s tím spojené. Přijďte se přesvědčit sami o tom, co naše škola dělá pro posílení uměleckého cítění mladé generace.

Bohumír Bednář
Ředitel ZUŠ Buštěhrad

reklama

Deset let v DPS Buštěhrad

Až budete číst tento příspěvek, bude již po oslavě 10 let výročí od zahájení provozu v Domově s pečovatelskou službou Buštěhrad. Na jejím začátku jsem tu byla pouze jako běžně informovaný obyvatel Buštěhradu, který se byl podívat na slavnostním otevření a s nadšením jsem sledovala, jaké možnosti se tu naskýtají.

Dnes jsem ráda, že více než polovinu z těch 10 let mohu být součástí „domečku", „dědkodomu", „dépéesky", nebo jak ještě se našemu zařízení říká.

Na začátku tu bylo 17 bytů, v nichž žili občané, kteří potřebovali více či méně pomáhat. Postupně jsme se začali starat i o několik dalších občanů v Buštěhradě. Dnes pomáháme ještě ve Středoklukách, ve Hřebči a do budoucna bychom byli rádi, aby se naše činnost rozšířila i do ostatních obcí v Mikroregionu údolí Lidického potoka. To vše se nám daří, aniž bychom zatěžovali Městský úřad navyšováním dotací. Zatím jsme vždy uspěli při získávání nemalé dotace z MPSV, a tak jen doufám, že uspějeme i v dalších letech, abychom mohli pomáhat stále většímu počtu občanů hlavně z Buštěhradu.

Buštěhrad je opravdu jedním z mála nevelkých měst, které podobné zařízení vybudovalo, a o to větší dík patří všem, kteří se o to zasloužili, zejména Petru Dütschovi, MUDr. Karlu Jeřábkovi a Ing. Jitce Leflerové a všem tehdejším zastupitelům. Dík si zaslouží i dnešní zastupitelé, kteří DPS podporují. My, co jsme převzali žezlo, se budeme i nadále snažit pokračovat a zejména rozšiřovat pomoc všem, kteří ji potřebují.

Do dalších let přeji Domovu s pečovatelskou službou hodně štěstí.

S. Šumná

Mateřské centrum Buštěhradský pelíšek

Zprávy z Mateřského centra Buštěhradský pelíšek

Ve svém líčení dalších kapitol z historie buštěhradského mateřského centra se nejdříve vrátím do října. Nejpozději v průběhu tohoto měsíce zpravidla přestane být únosné ignorovat, že léto už je pryč. Ideální doba na to, aby člověk doma provětral skříně, udělal řádnou inventuru a rozloučil se s tím, co už má rukávy či nohavice beznadějně krátké. Zkrátka uzrál čas na **bazárek dětského oblečení**, který se tentokrát konal spolu s improvizovanou dětskou módní přehlídkou. Stoly se prohýbaly pod tíhou bodíček, dupaček, tričíček, kombinéz a dalších věcí, které spolehlivě identifikuje jen opravdová maminka. Smlouvalo se jen mírně, a tak atmosféru bazaru přišla podtrhnout modelka Péťa ve stylově orientálním kostýmu. I ostatní malé modelky názorně předvedly, jak by si ony představovaly oblečení snů – princeznovské šaty vítězily na celé čáře!

Konec října dětem zpestřila **oslava Halloweenu** – tančilo se ve světle dýňových luceren. Přítomná dýňová svítidla byla zároveň podrobena zkoumání odborné poroty. Ta brala do úvahy hlavně originalitu a estetičnost zpracování, přičemž nakonec stejně zvítězila obří dýně Klárky Mrkvičkové a Magdy Pláškové.

Na přelomu října a listopadu proběhl další z kurzů baby-masáží pod vedením terapeutky Dany Marečkové. Ta také přijela zasvětit maminky do tajů aromaterapie a řadou připravených vzorků provoněla dolní hernu. Další cyklus baby-masáží plánujeme na jaro příštího roku.

Poměrně dychtivě jsme letos očekávali listopadový svátek sv. Martina. Na martinský večer jsme totiž naplánovali **lampionový průvod**. Některé děti v ten den do Pelíšku dorazily už odpoledne. V průběhu výtvarné dílny si tu vyrobily z tetrapakových krabic a plátýnek originální lampiony. Průvodu pak navečer předcházelo ještě divadelní

Výtvarné kouzlení - výroba krmítek pro ptáčky foto: archiv MC Pelíšek

Hra Veselý statek v Klubu deskových her foto: archiv MC Pelíšek

Dětská módní přehlídka foto: archiv MC Pelíšek

Lampionový průvod foto: archiv MC Pelíšek

představení, které mělo dětem představit dnes už poněkud pozapomenutou legendu o svatém Martinovi. Světec se velkoryse rozdělil s mrznoucím žebrákem o svůj jediný plášť a pod dojmem tohoto dobrého skutku jsme všichni vyrazili s lampiony s Martinem v čele ven. A kdo by to byl řekl – sami jsme vzápětí dostali příležitost vykonávat dobré skutky! Z krabice u potoka na nás už zdálky voněly čerstvě napečené martinské rohlíčky a o ty se děti mezi sebou hezky podělily. Za vykonaný dobrý skutek se rozsvítila světélka na připravených oříškových lodičkách, a tak večer končil sledováním plavby malých korábů po buštěhradském potůčku.

Další akce chystáme na adventní období i na začátek nového roku. Bude to například divadelní představení, kde si děti zatančí na bále společně s Popelkou a jejím princem. Neprohloupí ani ten, kdo si v předstihu připraví masku na dětský karneval. Pokud bude dostatek zájemců, budeme moci využít nabídku na uspořádání kurzu baby-signs (dnes velmi populární kurz znakové řeči pro batolata).

Fotografie z akcí a informace o programu najdete na našich webových stránkách ***www.mestobustehrad.cz/spolky/pelisek***.

V Pelíšku nyní plně fungují dopolední i odpolední herny pro děti, s dětmi můžete pravidelně chodit na „Výtvarné kouzlení", nové spoluhráče z řad předškoláků uvítá Klub deskových her, kde už děti dokonce odehrály dva turnaje (v pexesu a ve hře Člověče, nezlob se!). Stále mají šanci i ty maminky (či tatínkové), kteří si v dopoledních hodinách potřebují zlepšit angličtinu.

Jednu dobrou zprávu přinášíme malým čtenářům: Pelíšek nakoupil 41 dětských knih a věnoval je dětskému koutku buštěhradské knihovny.

Díky velkorysému sponzorskému daru vstupuje Pelíšek do nového roku vybavený moderní výpočetní technikou, která především umožní lepší organizaci administrativy a přípravu akcí.

Chtěli bychom znovu poděkovat všem, kdo nám v právě končícím roce pomáhali s chodem Pelíšku, a za všechny finanční i věcné dary či jinak projevenou přízeň!

Daniela Swart

Šachový oddíl Sokol Buštěhrad

Přebor Základní školy Buštěhrad - rekordní účast!

2. ročník přeboru ZŠ Buštěhrad v šachu uspořádaly 21. října společně Základní škola, která zajistila propagaci, přihlášky a hrací místnost, a šachový oddíl Sokol Buštěhrad, který se postaral o šachový materiál (poděkování patří ŠK Kladno za nezištné zapůjčení šachových souprav, vlastní inventář by zdaleka nestačil!), řízení turnaje (Václav Buk, Pavel Buk) a rozhodčí (Honza Šafr, Jiljí Bureš). Po loňské premiéře s 24 účastníky jsme s napětím očekávali, kolik žáků se zúčastní letos. Projevilo se roční působení šachového kroužku pod vedením p. učitele Sejkory a Honzy Šafra. A také skvělý nápad vyndat šachové stoly na chodbu a umožnit hraní o přestávkách. Šachy se ve škole staly oblíbenou zábavou a bylo zřejmé, že do jedné třídy se turnaj nevejde. Šachovou premiéru tak zažila tělocvična a na startu se sešlo neuvěřitelných 45!!! hráčů. Dvacet z nich (včetně šesti! prvňáčků a tří dívek) bojovalo o Přeborníka 1. stupně, zbylých 25 o Přeborníka 2. stupně, všichni o postup do okresního kola.

Po zahájení paní ředitelkou začaly boje na 22 šachovnicích. Turnaje se hrály s hodinami (každý hráč měl na partii 15 minut), švýcarským způsobem na 7 kol, průběh řídil počítač. Před každým kolem bylo vytištěno vylosování, hráči si přečetli jméno soupeře a zasedli na své místo k očíslovaným stolům. Pak jen zkontrolovat správné postavení figur, podat soupeři ruku, spustit hodiny a začít bojovat. Dobrá propagace ve škole způsobila, že turnaj se stal celoškolní událostí. Navštívily ho i celé třídy v rámci vyučování a o přestávkách se zajímali nehrající žáci, jak si jejich kamarádi vedou! Po čtyřech hodinách a sehrání 154 partií vypadlo z počítače konečné pořadí. Všechny tituly získali členové šachového oddílu Sokola Buštěhrad, kteří tak dokázali, že i v šachu se pravidelný trénink vyplácí.

Přeborníkem 2. stupně se s plným počtem 7 bodů stal (stejně jako loni) Kuba Krupička (7.A). O dalším pořadí se rozhodlo až v napínavém posledním kole, druhé místo za 5,5 bodu vybojoval Honza Všetečka (8.A), třetí skončil s 5 body Martin Novák (7.A). Přeborníkem 1.stupně se také s plným bodovým ziskem stal Lukáš Dvořák (5.A). Šest vítězství a prohra pouze s Lukášem znamenala pro Áju Krupičkovou obhájení titulu Přebornice školy. V kategorii chlapců skončil na druhém místě Radim Švejda a na třetím Ondra Kilián, oba se ziskem 4,5 bodu. Za pozornost jistě stojí 9. místo a 4 získané body prvňáčka Matěje Mayrhofera!

Při vyhlášení výsledků předala paní ředitelka věcné ceny (věnované školou a panem Burešem) a dovolím si tvrdit, že všichni se již těší na příští ročník.

Mistrovství Čech mládeže - Katka Budíková bronzová!

Na letošní Mistrovství Čech, kterého se v týdnu 25. října - 1. listopadu zúčastnila mládežnická špička z 9 českých krajů, se do areálu Junior centra v Seči u Pardubic vydala i početná buštěhradská výprava. Základem byl postup Ondry Škubala z Krajského přeboru v kategorii do 12 let. Přidala se Katka Budíková v kategorii do 14 let (dívky mají volný start) a protože se uvolnilo místo, v mistrovském turnaji kategorie do 16 let si zahrál i Michal Černý (letos v dresu ŠK

Kladno). Michal Schmalz (v dresu Říčan), Honza Šáfr, Lukáš Dvořák a Pavel Buk hráli doprovodné turnaje. Mistrovské turnaje se hrály ve třech věkových kategoriích, dívky společně s chlapci, ale vyhodnocovaly se zvlášť. Všechny turnaje se hrály na 9 kol, každý den jedna partie (v úterý dvě), která většinou trvala 2-4 hodiny. Pro naše žáky (s výjimkou Katky) to byl první týdenní turnaj, celou akci jsme chápali jako výborné získávání zkušeností, po každé sehrané partii chodili hráči „na rozbor" - účastníkům Mistrovství se věnovali 4 špičkoví trenéři. Večer jsme partie rozebírali ještě kolektivně, cenné rady předávali žákům oba dorostenci.

A výsledky? V silnějším doprovodném turnaji (48 hráčů) uhrál Michal Schmalz 4 body, s 32.místem moc spokojený nebyl, ale byla to pro něj příprava na Polofinále Mistrovství ČR do 18 let. Ve slabším doprovodném turnaji (65 účastníků) jsme si šli pro cenu všichni: Honza Šáfr za 6.místo (6,5 bodu) , Pavel Buk za 12.místo (5,5 bodu) a Lukáš Dvořák za nejlepšího účastníka do 12 let (s výbornými 5 body skončil celkově 25.) !

Michal Černý získal v nejsilnější mistrovské kategorii do 16 let (53 účastníci) 3 body a obsadil 47.místo, Ondra v kategorii do 12 let vybojoval 4 body a skončil na 41. místě (mezi 63 hráči). Oba mohou ještě příští rok hrát ve stejné věkové kategorii.

Největší radost nám i sobě udělala Katka. V kategorii dívek do 14 let (15 účastnic) obsadila se ziskem 4,5 bodu 3. místo !! Bronzová medaile je skvělým úspěchem, po zlatu Jany Sochorové před dvěma lety se jedná o druhou medaili našeho oddílu z Mistrovství Čech! Poděkování patří Jiljímu Burešovi za roční individuální trénování, Katka zachovávala v partiích chladnou hlavu a bojového ducha (4 výhry, 4 prohry, jen jedna remíza). Bylo znát, že jako jediná z našich žáků už měla za sebou zkušenost s týdenním turnajem.

Podrobné výsledky Přeboru školy, denní reportáže z Mistrovství Čech a další informace ze života šachového oddílu najdete na www.sachybus.net.

Pavel Buk

Společenská Rubrika

Vítání občánků **foto: J. Pergl**

Vítání občánků

Ve čtvrtek 9. října 2008 jsme přivítali do života další nově narozené občánky. Rodičům přejeme hodně radosti z jejich dětí.

Zleva: Eliška Přerostová, Nikol Kysláková, Hynek Mayerhofer, Kateřina Homolová, Jaroslav Pafel, Viola Kučerová, Matěj Štrobl a Marek Cauz.

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat rodině, přátelům a členkám ČČK za gratulace a dárky k mým narozeninám.

Olga Procházková

Památník Lidice

Mezinárodní kongres evropského významu

Představitelé evropských měst, obcí i osad, které nacisté během druhé světové války vyhladili a jejich obyvatele zavraždili, se sdružili v neformální společenství označované jako Martyr Cities. Spolupráce a setkávání pamětníků, ředitelů muzeí a galerií, starostů, studentů a dalších zájemců pokračovala i letos, tentokrát mezinárodním kongresem na téma „Současná hrozba neonacismu, projevy xenofobie". Kongres, který uspořádal Památník Lidice za spolupráce řady vrcholných českých institucí a Evropské unie, proběhl od 1. do 4. října, a to první dva dny na Filozofické fakultě Karlovy univerzity, třetí den v Lidicích a čtvrtý v Národní kulturní památce Ležáky. Kongresu, konaného pod záštitou ministra kultury ČR, se zúčastnili holandská, italská, německá, norská, řecká, slovenská a česká delegace, rovněž studenti a další hosté.

Vojenský historik Eduard Stehlík se v úvodní přednášce zabýval osobností a názory generála justiční služby JUDr. Bohuslava Ečera, který byl v letech druhé světové války československým vyslancem a zplnomocněným ministrem v Komisi Spojených národů pro vyšetřování válečných zločinů a poté vedoucím československé delegace u Mezinárodního vojenského tribunálu v Norimberku.

Sedm přednášek, které zazněly během dvou tematických bloků, seznámilo přítomné jak s projevy soudobého pravicového extremismu a s jejich nebezpečím, tak s genocidou Romů během válečného období. Kongresové jednání charakterizovaly výzvy, varující politické představitele a celou společnost před podceňováním násilí a antidemokratických postojů, jimiž se příslušníci ultrapravice projevují.

Na konferenci k 60. výročí úmrtí E. E. Kische, uspořádané v rámci kongresu ve spolupráci s Klubem autorů literatury faktu (KALF), představil předseda KALF Karel Richter tohoto pražského rodáka a německy píšícího novináře a spisovatele jako průkopníka umělecké literatury faktu. Také přednáška německého badatele Klause Haupta přinesla některé nové poznatky. Konferenci korunovala prezentace nového vydání Kischovy knihy Pražský pitaval, kterou rovněž pokřtil pražský primátor Pavel Bém.

„Přesun" kongresu do Lidic a Ležáků zapůsobil zejména na zahraniční účastníky geniem loci autentického prostředí. Zatímco poslankyně Evropského parlamentu Jana Bobošíková přednesla své názory na soudobý neonacismus, Eduard Stehlík se soustředil na tragédii Lidic a třiadvacetiletý historik Vojtěch Kyncl na tragédii Ležáků.

Zahraniční účastníky a delegaci KALF přijali předseda Senátu Přemysl Sobotka a poté předseda Poslanecké sněmovny Miloslav Vlček – a kongres tak získal mimořádnou pečeť. Na účastníky příjemně zapůsobilo zejména neformální jednání, s nímž předseda Vlček představil činnost poslanců ve sněmovním jednacím sále. Stojí za zaznamenání, že se Přemysl Sobotka po léta projevuje jako dobrý duch Památníku Lidice, a to osobní účastí na akcích, které tato organizace pořádá. Také Miloslav Vlček dokázal trojí přítomností na kongresovém programu – při zahájení, ve sněmovně a v Ležákách – že je přesvědčeným demokratem a rozhodným odpůrcem neonacismu.

Ředitel Památníku Lidice Milouš Červencl připomněl během jednání nejednou, že hlavním smyslem kongresu je předávat odkaz vypálených evropských obcí mladé generaci. Proto je potěšitelné, že si přednášky vyslechlo více než sto dvacet studentů gymnázií z Mělníka, Kladna a Prahy, že o nich vzájemně debatovali a že si jejich rezultáty a výzvy snad ponesou i do dalšího života.

/vev/

Účastníci kongresu - Filozofická fakulta UK **foto: archiv PL**

Přehled kulturních představení Památníku Lidice připravovaných v rámci "Lidických zimních večerů"

12. 1. 2009 od 18°° hod.
Křeslo pro Jiřinu Bohdalovou
večerem provází Slávka Kopecká

22. 1. 2009 od 18°° hod.
Josef Vejvoda TRIO - jazzový koncert
Účinkují: Josef Vejvoda-bicí, Kryštof Marek– piano, Ondřej Štajnochr-kontrabas

únor 2009 od 18°° hod.
Normální okruh
převzaté představení divadla Viola, účinkují: Viktor Preiss a Jiří Lábus
v době uzávěrky nebyl znám přesný datum

17. 2. 2009 od 18°° hod.
Každý své břímě aneb pocta P. Josefu Štemberkovi
Lidická galerie, Účinkuje: Miroslav Gabriel Částek

23.-26. 2. 2009 od 18°° hod.
Všechny krásy světa (pocta nositeli Nobelovy ceny Jaroslavu Seifertovi)
Premiéra 1. původního představení Památníku Lidice
Scénář a režie Tomáš Vondrovic, dramaturgie Tomáš Engel, Účinkují: klavírní doprovod Jiří Pazour

březen 2009 od 18°° hod.
Večer s Arnoštem Goldflamem aneb autorské čtení
v době uzávěrky nebyl znám přesný datum

březen 2009 od 18°° hod.
Křeslo pro Zdeňka Mahlerau
v době uzávěrky nebyl znám přesný datum
večerem provází Slávka Kopecká

10. 3. 2009 od 18°° hod.
Čeští a němečtí mistři baroka a klasicizmu (k 240. výročí úmrtí G. P. Telemanna)
LYRA DA CAMERA, účinkují: Jitka Navrátilová – cembalo, Johana Rosická - soprán, Kateřina Chudobová - flétny, Radek Širc - violoncello

Vstupenky a předplatné na kulturní akce je možno zakoupit v recepci Lidické galerie. Cena vstupného je 70 Kč, pokud není uvedeno jinak. Cena předplatného na 10 představení dle výběru je 500 Kč s platností do 03/2009.

Místa je nutno rezervovat 3 dny před představením.
Změna programu vyhrazena.
Kontakt: Památník Lidice, Tokajická 152, 273 54 Lidice;
tel.: 312 253 063, 312 253 702; e-mail: lidice@lidice-memorial.cz
www.lidice-memorial.cz

O odpovědnosti, síle slibu a dobrém spaní

V rámci Lidických zimních večerů usedl ve druhé polovině listopadu do „Křesla pro…" spisovatel a publicista Stanislav Motl. Úspěšného reportéra pořadu Na vlastní oči televize Nova a autora řady knih uváděl redaktor Českého rozhlasu Robert Tamchyna, hobojová sóla přednesla Lenka Filová. Diváky v zaplněném divadélku

Robert Tamchyna **foto: archiv Památníku Lidice**

Lidické galerie, mezi nimiž nechyběly lidické ženy a někdejší lidické děti, a protagonistu večera spojovala od začátku až do závěrečného potlesku upřímná vazba, jako tomu bývá v případech, když se „sví" sejdou se „svými". Nepochybně: Motl má Lidickým co říci a Lidičtí ho rádi přijímají.

Stanislav Motl se představil jako milovník „adrenalinových" výprav, jako horolezec ve vysokohorských oblastech, účastník sopečných, jeskynních či mořských expedic, nicméně za největší dobrodružství stále považuje pátrání v archivech. Už jako čtrnáctiletý kluk si natáčel na robustní magnetofon příběhy lidí, kteří bojovali na východní i západní frontě. Kde se v nich bere ta odvaha, jak bych se zachoval na jejich místě? ptal se už tehdy a otázky mu zůstaly. Motla nezajímají jen historické souvislosti konkrétních událostí, ale i psychologie jejich účastníků.

Z „křesla" zazněla také slova o takzvané mediální odpovědnosti, o tom, že tento autor nesděluje publiku hned první zjištění, které objevil, ale že každou novou skutečnost ověřuje minimálně dvěma zdroji. Slyšeli jsme vyznání, že se Motl snaží ztotožňovat s osudy svých hrdinů i antihrdinů („nedělám to profesionálně, žiju ty příběhy"), a také jsme se ocitli v řadě zemí, v nichž pobýval, ať už v tamějších archivech či kvůli lidem, s nimiž potřeboval mluvit, nebo jako ctitel extrémních sportů.

Zřejmě k nejznámějším tematickým oblastem Motlovy televizní i literární tvorby patří holocaust a pátrání po nacistických válečných zločincích. Jeho zásluhou se veřejnost dozvěděla například o esesáckém dozorci z Malé pevnosti Terezín Antonu Mallothovi. „Nezajímají mě obyčejní členové gestapa, SS nebo NSDAP, ale lidé s rukama od krve, kteří vraždili na našem území, případně jejich potomci," říká Motl. A samozřejmě i v těchto případech dbá na to, aby dodržel slib, který jim dává – že je divákům či čtenářům nepředstaví jako atrakci a že jejich osud nebude manipulovat.

„Byl jsem vychovaný ke značné odpovědnosti," vysvětluje v zákulisí. „Kromě jiného to znamená, že slib se musí splnit za každou cenu." A vypráví o tom, že se před

lety vydal s polskou expedicí na Mount Everest. Dostal se do druhého tábora, něco málo pod 7000 metrů. Jenže slíbil šéfredaktorovi Reflexu, kde tehdy působil, že se do tří týdnů vrátí. Kdyby postupoval s výpravou dál – a šlo zřejmě o jedinou šanci v životě – nestihl by to. A tak nastoupil třídenní zpáteční cestu přes nebezpečný ledopád sám a doslova riskoval život. Ale v pražské redakci byl včas. Nebo jiný příklad. Když pracoval na případu syna Reinharda Heydricha – jmenoval se Heider a zemřel zhruba před rokem – tento antinacista mu prozradil, že přijede inkognito do Prahy. Reportér mu však musel slíbit, že jeho návštěvu uchová v naprosté tajnosti. Heydrich junior zašel do kostela v Resslově ulici, v němž našli smrt i parašutisté, kteří uskutečnili atentát na jeho otce. Setrval tam asi půl hodiny a Motl neví, co tam dělal. Seděl v protější hospodě, kolem procházeli lidé a on si říkal – kdybyste tušili, kdo teď stojí na tom památném místě. Především ho to však do kostela táhlo samotného, přece se tam v tuhle chvíli odehrávají dějiny, alespoň skrytou kameru jsem tam mohl nastrčit… Nic z toho neudělal. Byl tady ten slib. Nejenže mu pak mladý Heydrich sdělil řadu zajímavých informací, ale Stanislav Motl cítil z toho, jak se zachoval, silné osobní uspokojení.

„Zřejmě se mi můj přístup k práci vyplácí – dobře spím," řekne s úsměvem. A protože dobrý spánek bývá výrazem čistého svědomí, dodejme, že morální rozměr, který Motlova tvorba obsahuje, představuje jeden z nejhodnotnějších vkladů do soudobé české publicistiky.

/vev/

Víte že...

...o.s. „Buštěhrad sobě" svolalo schůzku, na které se diskutovalo s vlastníkem pivovaru (firma Level), zástupci města a památkáři o budoucím osudu buštěhradského pivovaru. Především přijal pozvání PhDr. Benjamín Frágner, ředitel Výzkumného centra průmyslového dědictví při ČVUT (VCPD) a uznávaný odborník na problematiku průmyslových památek a jejich novodobého využití. VCPD vydalo pouze o pivovarech v Čechách úspěšně zrekonstruovaných pro nové účely celou publikaci, a zkušenosti ukazují, že tyto takzvané konverze jsou pro vlastníka lepší investicí, než novostavba. Tyto argumenty však Level nepřesvědčily, své plány na demolici zatím měnit nehodlá. S napětím bylo tedy očekáváno nové rozhodnuti Ministerstva kultury ve věci prohlášení pivovaru za kulturní památku – avšak areál opět zapamátněn nebyl! Vývoj v této věci tedy bude zřejmě dosti bouřlivý.

...byla dokončena rekonstrukce schodů nad DPS, zbývá ještě osadit kovové zábradlí.

…nedaleko města Hořic, v Podkrkonoší u Jičína, existuje ještě jeden Buštěhrad? V pomyslném trojúhelníku obcí: Hořice-Doubrava – Svatogothardská Lhota – Březovice vznikl již koncem13.stol. oválný hrádek Pustohrad se čtvercovou věží a obrannými valy. Záznam o něm je již z roku 1365, ale brzy poté zřejmě zanikl. Dnes je toto místo obecně zvané Buštěhrad.

...se rekonstruuje objekt bývalého hostince U Kahance? Co tam bude zatím nevíme, ale proslýchá se že by zase ožila hospoda.

...se mládež schází u vodojemu? Dominanta západního konce města se stala útočištěm mládeže. Když není místo jinde, je to logické.

...naše DPS-ka oslavila 10 let existence? 18.12. proběhl Den otevřených dveří, starosta měl projev, zpívaly děti ze ZUŠ a byl i raut s občerstvením.

...u rybníka jsou nové lavičky? Bohužel jsou vysoké a normální člověk by k pohodlí potřeboval podložku pod nohy. A také vrátila se labutí mláďata!

Čtenáři nám píší

Co se děje v Makotřasech?

Makotřasy patří k našim nejbližším sousedům. Pravděpodobně si tedy již řada buštěhraďanů všimla, že se tam v posledních měsících cosi odehrává. Toto „cosi" je dosti lítý boj příznivců a odpůrců plánované nové zástavby. Developerská společnost Quinlan Private Golub (QPG) připravuje projekt výstavby 330 domů na zelené louce, resp. orné půdě 1. bonity, v katastru obce. QPG žádá od obce změnu územního plánu, která by tuto výstavbu umožnila (pozemky patří soukromníkovi) a nabízí přispět na kanalizaci, mateřskou školku, hřiště a podobné vymoženosti. Faktem však je, že Makotřasy mají cca 150 domů (360 obyvatel) a plánovanou výstavbou by se počet obyvatel obce několikanásobně zvýšil. Při tom je již nyní odsouhlasena a v územním plánu zanesena výstavba, která obnáší zhruba 100 nových domů, což už je samo o sobě také dost. Celý záměr

se tedy zdá být značně předimenzovaný, a způsob jeho prosazování je poněkud neprůhledný a nevzbuzující důvěru. Občanské sdružení Za rozvoj obce Makotřasy novou výstavbu podporuje, občanské sdružení Mako je odpůrcem výstavby. Jak to vše tedy probíhá?

Podrobné informace najdeme na webu o.s. Mako: Na jaře tohoto roku firma QPG prezentovala obyvatelům Makotřas svůj záměr. Na základě zmíněné prezentace, byla několika zastupiteli vyvolána anketa mezi občany k vyslovení názoru ohledně plánované výstavby. Výsledkem ankety byl výrazný nesouhlas místních obyvatel k plánované výstavbě a změně územního plánu obce. Po březnovém veřejném zasedání zastupitelstva obce byl návrh společnosti QPG třemi zastupiteli a starostou obce zamítnut. O tři měsíce později bylo však usnesení o zamítnutí návrhu navzdory porušení jednacího řádu revokováno a při neúplné účasti zastupitelstva odsouhlaseno podepsání smlouvy s firmou QPG. Kopie originálu smlouvy obce s firmou QPG a Ysena Estates s.r.o. byla poskytnuta třem ze sedmi zastupitelů k přečtení až tři měsíce po podpisu, a dalším zájemcům nebyla poskytnuta ani po písemné žádosti (což by podle zákona o svobodném přístupu k informacím být měla).

V srpnu byl založen Přípravný výbor ke konání referenda. Přes tuto skutečnost a aniž by počkali na případný výsledek, hned za dva dny poté zastupitelé podporující stavbu podepsali smlouvu s QPG znevýhodňující obec sankcemi ve výši 30 miliónů korun, které by zaplatila v případě nesplnění požadavků vyplývajících ze smlouvy (což by znamenalo, že by obec přišla o veškeré finanční prostředky, kterými nyní disponuje). Častým argumentem příznivců stavby je, že obec nikdy nemůže sama sehnat peníze na kanalizaci. Ukázalo se však, že nějaká dotace je již rozjednaná – tím spíše je zarážející, proč zastupitelé urychleně podepsali smlouvu aniž by počkali, jak to dopadne. Je těžké nevnímat tento čin jako snahu prosadit zástavbu za každou cenu a jako nátlak na občany Makotřas, aby se vzdali referenda. V rámci přípravy referenda bylo sebráno dostatečné množství podpisů k uskutečnění referenda. Zastupitelstvo však odmítlo znění otázky a celá věc je nyní u soudu.

Sdružení Za rozvoj obce Makotřasy naopak sestavilo Petici na podporu výstavby a proti referendu. K výše uvedeným faktům se na svém webu příliš nevyjadřuje (ani nedementuje některé znepokojující skutečnosti), pouze proklamuje svůj souhlas se zástavbou, vyjadřuje názor o její obecné prospěšnosti a zdůrazňuje škodlivost referenda – v případě rozhodnutí občanů PROTI povolení zástavby hrozí sankcemi vyplývajícími z nesplnění smlouvy a následnou likvidací obce. S možností smlouvu zrušit nepočítá.

Oproti tomu o.s. Mako pátrá po způsobech, jak platnost smlouvy zpochybnit a zákonnými prostředky záležitost vyřešit tak, aby obec nebyla nucena platit sankce, jestliže se občané vysloví v referendu proti, ani nemusela povolit zástavbu, jejíž budoucí prospěšnost pro obec je diskutabilní. Celá problematika se obšírně probírala na makotřaském diskusním fóru, které však bylo posléze uzavřeno, neboť namísto racionální diskuse sklouzlo k vzájemnému napadání a neslušným anonymům. Nezbývá, než obci držet palce, aby tento problém vyřešila osvíceně a k všeobecnému prospěchu.

Na příkladu Makotřas je dobře vidět, jak se zde typicky střetávají názory dvou skupin občanů: jedni vidí v nové zástavbě dobro, těší se na novou kanalizaci, školku, nové chodníky a silnice, nové domy se jim zdají být hezké, domnívají se, že s přílivem nového obyvatelstva vzroste i jejich životní úroveň. Do obecní pokladny potečou nové peníze a všichni se budou mít lépe. Tito lidé nejsou spokojeni s „obyčejností“ a „vesnickostí“ (či jak to nazvat) své obce, tradiční zástavba jim připadá omšelá a málo reprezentativní, chodníky špinavé, ulice rozbahněné a vybavenost mizivá, zkrátka „už by se s tím naším Zapadákovem mělo něco pořádného dělat“. Druhou skupinu obviňují z romantismu a zpátečnictví. K tomu se přidávají osobní zájmy, jako jak nejvýhodněji prodat restituované pole, což je naprosto pochopitelné.

Druhá skupina jsou lidé, kteří si váží výhod venkova. Stará zástavba se jim naopak líbí (většinou si opravují nějaký dům), volnou krajinou okolo jsou nadšeni a civilizační vymoženosti rádi vymění za venkovský klid – vždyť veškerá vybavenost je zde v dosahu dvaceti minut jízdy. Tito lidé nevidí modernizaci obce v satelitní výstavbě a doufají v nápravu problémů pomocí dotací. Obdivnou vstřícnost k nové zástavbě považují za naivitu a tvrdí: velká část nových obyvatel se v obci trvale nepřihlásí, takže do obecní pokladny zase tolik nepřibude, pouze se několikanásobně zvýší náklady na údržbu obce i nutné dimenze slibované kanalizace. Tolik nových obyvatel se se starými nikdy nemůže sžít. Až bude zastavěna volná krajina okolo (nehledě na ztrátu prvotřídní zemědělské půdy), zmizí i venkovský půvab obce a stane se z ní banální předměstí Prahy, jak už se to na mnoha místech děje, takže ti nejmovitější se posléze beztak poohlédnou po nějakém hezčím bydlení.

Urbanisté a sociologové dávají jednoznačně za pravdu skupině druhé, jak ukazuje následující článek.

Ing. arch. Daniela Javorčeková

Suburbanizace pražského okolí: dopady na sociální prostředí a krajinu

částečný výtah z dokumentu RnDr.Václava Cílka a prof.ing.arch. Miloslava Baše
(celý dokument je na www.kr-stredocesky.cz v odkazu ochrana přírody)

Víc jak polovina obyvatel Evropy sní o vlastním domě se zahrádkou někde za městem a na vlastním pozemku. To podporuje často živelný vznik suburbií – městeček složených z obvykle katalogových domů, které pohlcují krajinu a obecně sebou přinášejí tolik problémů, že heslem většiny západoevropských sídel již není další růst, ale další zkvalitňování již existujícího prostředí. Dosavadní plánování suburbií naprosto opomíjí sociální a většinou i přírodní aspekt sídla. Domy jsou vnímány izolovaně jako jakési samostatné soukromé jednotky bez vazby k sídlu i jedna k druhé. Neexistují v nich „místa setkávání", opomíjena je dostupnost krajiny a přírody a možnost jiné dopravy než soukromým automobilem. Úplně schází jakýkoliv pokus o výhled do budoucnosti. Plány developerů jsou předimenzované – např. na bývalém okrese Praha-západ jsou naplánovány domy pro 4000 novousedlíků ročně, zatímco jejich reálný přírůstek byl kolem 270 ročně. Domníváme, že možná až 50% suburbanizačních projektů nebude nikdy realizováno.

Starostové a zastupitelé obcí by si měli být vědomi následujících okolností:

- firmy mají propracovanou strategii slibů a zároveň strategii zamlčování či bagatelizace budoucích problémů.
- firma může také zaniknout a pozemky se na celé roky ocitají v rukou banky, která firmě půjčila peníze. Lidé hledí na „své" domy, které se rozpadají, obec je bezbranná a s pozemky nemůže nakládat.
- spekulace s pozemky je věc nesmírně výnosná, proto se developerské firmy budou snažit dostat se k nim za každou cenu. Budou tedy kupovat jednak levné pozemky podél rušných komunikací, jednak budou nabízet různé výhody, např. obcím slibovat rozvoj s tím, že např. na vlastní náklady postaví technické sítě apod. Sliby potom nemusí splnit a smlouvy jsou formulovány tak dobře, že obec se nějaké kompenzace nedočká.
- stavbou či připojením nové čtvrti na sebe obec přejímá starost o stav a údržbu komunikací a technických sítí. Nová zástavba se často napojuje na sítě, které potřebují zásadní modernizaci již v době nových zátěží. Budou stačit dvě, tři zimy, kdy napadne hodně sněhu, aby si obce uvědomily o kolik kilometrů komunikací navíc se musí starat. Ekonomicky hrozivá situace nejspíš nastane zhruba za 30 let, kdy bude nutné provést generální opravy vodovodní a kanalizační sítě. Výstavbu suburbií je proto nutné posuzovat z dlouhodobého hlediska.
- obec si obvykle slibuje, že bohatí novousedlíci významně přispějí do daňových odvodů, ale ve skutečnosti si mnoho z nich ponechává pražskou adresu, takže nakonec dochází k tomu, že chudší starousedlíci dotují bohatší novousedlíky.
- ceny průměrných domů spíš stagnují nebo se dokonce snižují. Kvalitní urbanismus však zvyšuje nebo násobí ceny nemovitostí.
- je zbytečné prodávat pozemky pod cenou. Zásadním parametrem je hustota osídlení, která je v průměrné středočeské vesnici kolem 50-70 obyvatel na hektar. Víc lidí znamená víc daní a rovněž náklady na technické sítě se rozpouštějí mezi více lidmi. Pokud obce chtějí udržet městský či poloměstský typ osídlení s hromadnou dopravou a malými obchody, tak hustota osídlení by neměla klesnout pod 100 obyvatel na hektar.
- sociální sítě se budují pomalu. Velký počet novousedlíků, kteří jsou aktivní a snadno se semknou často vede k rozdělení obce či dokonce snahám ovládnout zastupitelstvo. Novousedlíci se mnohdy dokáží lépe prosadit, jsou drsnější a nectí místní zvykové právo. Někdy se vědomě izolují od „špinavých" starousedlíků a prosazují své zájmy. Malá čtvrť se časem dokáže přimknout k velkému centru, ale nová velká čtvrť přistavěná k menšímu centru buď vytvoří vlastní svět, anebo naopak původní centrum sociálně a ekonomicky „spolkne". Novou parazitující (protože nesamostatnou) suburbánní zástavbou trpí zejména malé venkovské obce, přičemž míra závislosti nové zástavby na staré časem spíše vzrůstá.
- domy v suburbiích jsou nové a obtížně se posuzuje, jak budou stárnout, ale vzhledem k použitým materiálům (např. dřevěné panely, lepenky, sádrokartony apod.), je podezření, že část staveb (možná třetina či víc) je postavena nepříliš kvalitně
- Strategií většiny developerských firem je „rychle postavit, prodat a zmizet". Jejich komerční cíle jsou často naplněny již prodejem parcely. Obchodují tedy s „okamžitým" zbožím, jehož design může zastarávat podobně rychle jako např. design automobilu či televize. Často nejrychleji zastarávají právě ty nejmodernější věci. Nevhodně navržený dům však bude stát, i když se mezitím změní vkus, bude klesat v ceně a lákat spíš chudší kupce. Lokalita bude postupně spíš upadat. To není žádná tragédie (i chudší lidé musí bydlet), pokud obec či nějaké sdružení majitelů bude mít ještě dost prostředků na údržbu a provoz .
- developer většinou nemá zájem koupit navíc pozemek nebo investovat do kvalitního urbanistického plánu. V suburbiích pak schází:1. nějaký prostor setkávání jako je náměstí, náves, klub; 2. funkční návaznost na starší nástavbu; 3. cesty, pěšiny, cyklostezky, které spojují zástavbu s okolní krajinou; 4. nějaký určující prvek. Suburbie si jsou navzájem podobné, rozprostírají se všemi směry, jakoby neměly střed. Střed určuje vazbu na okolí. Dřív jím býval hrad, radnice, kostel nebo alespoň kaplička a památný strom.
- V západní Evropě byl mnohokrát pozorován „začarovaný dopravní kruh". Silnice skoro vždy znamená novou zástavbu. Tím často dojde k ucpávání existujících silnic a k požadavku na stavbu nových komunikací.

Podél těchto komunikací pak zákonitě dojde k nové zástavbě a problém se může opakovat.
- Řadu problémů se vůbec nedozvíme, protože vedení obce o nich nemluví, aby nevypadali jako hlupáci, kteří si nevědí rady.

Jak zmírnit negativní dopady suburbanizace na prostředí?

Z výše uvedeného je patrné, že rychlý růst sebou vždycky přináší problémy a to i v případě, kdy obě strany se snaží dohodnout. V Rakousku a Německu si po letech experimentování s novousedlíky zvolily některé menší a střední obce zásadu, že v obci je možné postavit jen dva (!) nové domy ročně. Tím je do určité míry zajištěno, že obec přijme novousedlíky a ti se začlení do jejího chodu.

Každé evropské město či vesnice má svůj sociální charakter daný zhruba tisíc let trvajícím vývojem, se kterým se nedá příliš experimentovat, a je nesmyslné hledat nějaké nové cesty. Sídla, která mají tradiční sociální charakter jsou sídla víceméně stabilní. Je možné udržovat umělé sociální prostory, ale ty vždy buď budou mít tendenci k návratu k tradiční formě nebo budou zdrojem problémů. Základem evropského sídla je navzájem se doplňující vztah soukromých a veřejných prostorů.

Veřejný prostor sídla vytvářejí (1) komunikace, (2) místa sociálních aktivit jako jsou nákupy či hovor se sousedy – charakteristicky to jsou náměstí a pěší zóny a (3) místa zábavy a odpočinku jako jsou parky nebo hospody. Moderní suburbie však sestává jenom ze soukromých prostorů propojených veřejnými komunikacemi, které málokdy mají jinou funkci než je automobilový provoz. Nelákají příliš k vycházkám, ani k dětským hrám ani k rozhovorům. Nedá se zde postavit kavárna, hřiště nebo nějaké místo setkávání a často ani zasadit strom. Ryze soukromá sociální struktura suburbií funguje u mladých lidí a bezdětných párů, ve středním věku je méně vyhovující a ke stáru se (jak ukazují západní analogie) často stává pastí.

Závěrem bychom chtěli zdůraznit, že zemědělství ve středních Čechách po dobu sedm tisíc let tvořilo ekonomický základ krajiny. V posledních deseti letech to jakoby přestává platit, ale nevíme, co tuto zemi v dalších desetiletích či staletích může čekat a proto se velice přimlouváme za uvážlivé hospodaření s půdou. Firmy přicházejí a odcházejí, nejsou vázány na jeden prostor, ale lidé zde žijí stále.

Ing. Arch. Daniela Javorčeková

Budiž světlo

Jezdil jsem po ránu na Velké Přílepy a večer se tmou zase zpět. Osvětlení kolem hřbitova nebo alespoň barvou vyznačený chodník fakt chybí! Mladé maminky s kočárky v zimním šeru jezdí skoro v příkopu, aby je někdo nesrazil, ale stejně je bývá vidět až na poslední chvíli. Samozřejmě mohou jít zprava okolo hřbitova, ale to musí zase překonat nebezpečnou křižovatku, na které se nevyznají ani mnozí řidiči. Kam dát směrovku, když odbočuji z hlavní, ale jedu rovně, a ne do Čičovic?... mám signalizovat ohyb hlavní...samozřejmě! Určitě nechceme nikdo způsobit nehodu. Proto jezdíme opatrně a věříme, že chystaná zástavba přinese nějakou novou bezpečnou a osvětlenou komunikaci i pro obyvatele řadovek za hřbitovem.

JB

„Najdi deset rozdílů!“

- **čtvrtek 13.11.2008 – Lidická galerie – HLUBOKÁ TAJEMNOST TAO**

kresby, fotografie a video sedmnácti výtvarných umělců inspirovaná myšlením Dálného východu – výstava potrvá do 1. 2. 2009 – standardní úvodní řeč a odborné představení autorů netrvaly dlouho - následovaly moc pěkné skladby na tradiční čínský hudební nástroj – velmi překvapivé motivy, techniky, kompozice a další nápady bylo potřeba prohlédnout několikrát, zvláště se mi líbily obrazy Jitky Anlaufové a Hankeovic fotky – vše bez vstupného – připraven též výpravný katalog – tradičně bohaté občerstvení doplnilo exotické saké – velký zájem ze strany akademiků, ale i nás, pokrývačů a pečovatelek…

- **sobota 15.11.2008 – sál restaurace U Bečvářů – XAVIER BAUMAXA**

koncert nekonformního písničkáře inspirovaný bůhvíčím – koncert měl začít v 19 hodin, ale zpěvák obecenstvu vysvětlil, že „je po tahu“, takže si dá pět plzní, než něco zapěje, což, mezi kouřením a telefonováním opravdu plnil pečlivě až do 21.hodiny – postávající posluchači mezitím také popíjeli a hulili, takže, když pěvec spustil, sotva ho mnozí z přítomných vnímali – vstupné bylo v předprodeji za 100 CZK – v sále bylo jen asi deset Buštěhraďanů, ostatní byli zjevně přespolní - trochu otrávení a znudění jsme prchli ze začouzeného sálu raději už v deset…

- **úterý 25.11.2008 – buštěhradská sokolovna – KNEZAPLACENÍ a hosté**

koncert k desátému výročí založení známé skupiny a vystoupení významných hostů (Jitka Vrbová, Standa Chmelík a Vlasta Redl s kolegy – tělocvična byla úplně plná a stálo se i na balkoně – úvodní řeč pana Paulíka byla vyloženě dojemná, další proslovy pak trochu obsáhlé, ale výročí je výročí – oslavenci hráli čistě a profesionálně a dali pár písní v cizím jazyce – následující vystoupení jazzové stálice J.Vrbové se S.Chmelíkem dostalo diváky vyloženě do varu – nástup V.Redla pak vyloženě šokoval – z instrumentální i pěvecké show nebyl k zapomenutí slovenský hráč na fujaru se snímačem a samozřejmě všudypřítomný Redlův humor – stovku za vstupné dalo zhruba 150 posluchačů – občerstvení na poslední chvíli zajistila M. Burešová

Z BUŠTĚHRADSKÉHO WEBU

Zaslán uživatelem/kou: Všeználek
Datum: 19. 11. 2008 22:51

Mám už dlouho jednu zálibu, nebo chcete-li úchylku: kam přijedu, dívám se, po kom (po čem) je pojmenováno hlavní náměstí toho kterého města. Za ta léta, co daný úkaz sleduji, došlo k celkem pravidelným a předvídatelným změnám - Gottwaldova náměstí se přejmenovala na Masarykova, tam kde bylo náměstí Husovo, Žižkovo či Svobody (té abstraktní) měli vcelku vyhráno a cedulky se v posledních dvaceti letech měnit nemusely. Lokální patrioti se někde inicativně a originálně chopili svých šancí a tak máme třeba ve Vysokém nad Jizerou náměstí Vincenta Kramáře nebo v Telči náměstí Zachariáše z Hradce. Nebo na Kladně Starosty Pavla.

Buštěhrad je ze studijního hlediska také úžasný materiál. Prostranství, která by se dala náměstím, jsou tu hned tři.

To, které má k náměstí vskutku nejblíž, se jmenuje prostě a jasně Náměstí. Moje duše úchyla zaplesala. Prosté označení Markt nebo také Hauptmarkt je časté v německy mluvících zemích a vychází z faktu, že náměstí bývá v malém městečku přirozeným centrem a není potřeba to dále nějak okecávat. Až později mi ale došlo, že tohle buštěhradské Náměstí je vlastně taková Popelka mezi náměstími, kde se nějaké nadnesené pojmenování považuje za nepatřičné. No ano, Náměstí je název výstižný, nadčasový a kafkovský (byl to záměr?).

Náměstí s velkým N mají mimochodem také v Mikulově. Tam se ve 20. století měnil jeho název z politických důvodů tak často, že to v určitém bodě vzdali.

Pak máme ještě náměstí zcela bezejmenné, i když jde vlastně v současné době o střed města (tam, kde je autobusová zastávka). Pro jistotu se ten prostor tváří i svojí úpravou nemastně neslaně. Takže si žádné jméno ani nezaslouží.

A to poslední zvolilo mimikry a jmenuje se Žižkova ulice. Nu což, politicky je to v posledních 50 letech název korektní. Až na to, že to je náměstí!

PS: Je to jen takové zamyšlení. Rozhodně nemusí všechno nést jméno Oty Pavla :-)

Digitální televize

Zaslán uživatelem/kou: lukas
Datum: 12. 11. 2008 21:24

Hezký den či večer všem kdo to budete číst....mám dotaz ohledně digitalizace , vlastně kvality příjmu na Buštěhradě ... bydlíme v dolní části BS respektive okolo rybníků a příjem se nám značně zhoršil po 30. říjnu tak jsem se chtěl zeptat, zda má někdo podobnou zkušenost a jestli se to dá vyřešit přeinstalováním anténního systému....díky všem

RE: Digitální televize

Zaslán uživatelem/kou: Zdenek
Datum: 13. 11. 2008 17:37

Zdravim, mam stejny problem, od 31.10. po zmene na vysilaci Bukova hora mame stale a pravidlene drobne vypadky signalu, je to hodne neprijemne, zatim jsem ale antenou nehybal, tak mozna se to pak zlepsi, ale treba taky ne.

RE: Digitální televize

Zaslán uživatelem/kou: JB
Datum: 18. 11. 2008 07:41

Kdysi jsem ten problém řešil(po poradě v kladenské prodejně antén) přidáním malé antény úparalelně k širokopásmové. Lépe směrovaný přenos výrazně zlepšil příjem TV. Co se týká digitalizace, moc toho nevím, zatím „jedeme“ analogově. Další možností je využití vysílače Ještěd na který za jasného počasí z Buš... vidíme!

Ale ruku na srdce, stojí to za to? Ty reklamy, už i na dvojce?

RE: Digitální televize

Zaslán uživatelem/kou: PePo
Datum: 10. 12. 2008 22:45

Antény nelze jentak paralelně spojit, je třeba použít směšovač. Pokud nás zajímá příjem pouze jednoho kanálu, je vhodné použít kanálový zesilovač. Předpokladem je samozřejmě kvalitní a vhodně umístěná anténa, nedoporučuji levné anteny dodávané s širokopásmovým zesilovačem.

Vysílací síť 1 (ČT1, ČT2, ČT24, ČT4): Praha - kanál 53, nebo Ústí nad Labem - kanál 33.

Vysílací síť 2 (Nova, Prima a od ledna 2009 TV Barrandov): Praha - kanál 41, nebo Ústí nad Labem - kanál 58.

Dočasný multiplex B (Óčko, Noe, Z1, Public TV): Praha - kanál 46.

Zaslán uživatelem/kou: taky stavitel
Datum: 03. 10. 2008 21:14

Dobrý večer,
jelikož jsem se před časem přistěhoval do této vsi a zařizuji bydlení, opravuji, upravuji, stavím atd. a protože jsem vždy z jistého místního patriotismu raději, na to nač jsem si sám netroufal, využil místní experty, tak bych se s Vámi rád podělil o postřehy alias doporučení jejich kvalit. Třeba toto téma bude přínosem pro všechny co mají v současné době podobné „hobby“.

Předpokládám, že to nikdo nebude brát jako reklamu, prostě píši, kdo mě z domorodých řemeslníků potěšil či naopak nas*al. Nekomentuji cenu, ta si myslím, že byla vždy slušná.

1) dřevařství Bioptima, prima jednání a ochota, dovezli trámy i zdarma.

2) zámečník p. Čermák, dělal pěkné kované zábradlí a spoustu různých ptákovin se kterými by jinde asi neměli pochopení

3) Kimlův autoservis, kapitola sama pro sebe, už tam začali jezdit i všichni moji kamarádi z širšího okolí

4) stavebniny u svatebního salonu, při objednávce zámkové dlažby Vám odkývou, že platí katalogové ceny a doprava je coby domorodci zdarma až k domu a vyklube se z toho „dopravu k domu si sežeňte“ a budou Vás přesvědčovat abyste jim přispěli na dopravu zboží od výrobce k nim!! V řádech tisíc Kč. Zmiňované sliby, že Vám zavolají až bude objednáno, připraveno atd. vyšuměly úplně. Z mého pohledu prostě nebrat, i kdyby u nich byla k mání poslední zednická lžíce v kraji.

Historie

Buštěhrad v legiích

U příležitosti oslav devadesátého výročí vzniku republiky, na níž se nepřehlédnutelnou měrou podílely Československé legie, by stálo za to připomenout i jména buštěhradských rodáků, kteří se s nasazením života o to přičinili.

Jako hlavní zdroj informací byla použita kniha Václav Krůta a kolektiv – Českoslovenští legionáři – okres Kladno. (Možno zapůjčit v místní knihovně nebo zakoupit v Okresním archivu v Kladně.)

Ze slavnostního odhalení pomníku dne 28. 10. 1929 **(zapůjčila p. V. Cachová)**

			datum narození	**místo**
Bajer Václav	ruský legionář	střelec	24. 2. 1885	v Buštěhradě č.p. 132
Benda Josef	ruský legionář	střelec 6.pl.	11. 1. 1884	„ 137
Bukovanský Frant.	ruský legionář	střelec 7.pl.	7. 2. 1882	„ 148
Bureš Václav	italský legionář	svob. 6. pl.	3. 5. 1898	„ 1
Čermák Václav	franc. ciz. legie	?	10.11.1892	„ 179
Doležal František	ruský legionář	střelec str. r.	15. 9. 1874	„ 84
Dvořák Jan Josef	ruský legionář	střelec 9. pl.	17. 2. 1888	„ 145
Fencl Antonín	italský legionář	střelec 31. pl.	25. 3. 1893	„ 103
Fencl Josef Martin	ruský legionář	střelec 7. pl.	11.11.1890	„ 102
Heller Karel	ruský legionář	střelec 1. pl.	14.12.1895	„ 117
Hofmann Josef	ruský legionář	střelec 11.pl.	7. 1. 1885	„ ?
Hofmann Karel	ruský legionář	střelec štábu	5. 5. 1884	„ 97
Hofmann Václav	francouzský leg.	střelec 21.pl.	31. 8. 1882	„ 97
Chuman Jaroslav	ruský legionář	střelec	12. 6. 1897	„ 36
Kalenda Ferdinand	italský legionář	střelec 35.pl.	13. 1. 1897	„ ?
Kalivoda František	ruský legionář	střelec 2.pl.	14.12. 1895	„ 61
Korecký Adolf	franc. legionář	střelec 22.pl.	3. 4. 1891	„ 14
Korecký Jan Frant.	ruský legionář	stř.zál.prap.	14. 7. 1895	„ 117
Korecký Josef	ruský legionář	desátník 9.pl.	26. 3. 1883	„ 126
Kott Josef	ruský legionář	pracovní rota	1. 9. 1891	„ 217
Koula František	italský legionář	střelec	?	„ ?
Kříž František	ruský legionář	cestář	?	„ 202
Křížek Otakar	ruský legionář	střelec1.zál.pr.	2. 7. 1895	„ ?
Křížek Štěpán Václ.	?	střelec	17.12. 1894	„ 1
Kšanda Václav	italský legionář	četař 21.pl.	8. 3. 1897	„ 209
Linek Antonín	francouzský leg.	střelec 24.pl.	23.12. 1889	„ ?
Madrach Václav	italský legionář	?	1896	„ 159
Musil Josef Václ.	ruský legionář	?	8. 2. 1878	„ 209
Najmark Jan	ruský legionář	desátník 2.pl.	26. 2. 1878	„ 26
Nehasil František	italský legionář	střelec 22.pl.	?	„ 27
Nerlinger Rudolf	ruský legionář	střelec zál.pr.	6. 7. 1899	„ ?
Nešleha Jos. Alois-	ruský legionář	des.5.pl.hudba	10.10.1889	„ 117
Neubauer Karel	ruský legionář	prac.inval. roty	12. 7. 1885	„ 139

Novák Stanislav	ruský legionář	střelec 3.pl	23.11.1887	„	13
Oplt Arnošt Emanuel	ruský legionář	střelec 8.pl.	20.12. 1894	„	128
Oplt Karel	italský legionář	střelec 35.pl.	15. 1. 1893	„	185
Oplt Václav	ruský legionář	střelec 3.pl.	1. 3. 1885	„	201
Paderlík Antonín	ruský legionář	bandážista	19. 2. 1890	„	?
Podrázský Václav	ruský legionář	střelec 8. pl.	28. 2. 1889	„	65
Račanský Jan	francouzský leg.	střelec 21.pl.	24.12. 1892	„	?
Richtermoc Frant.	ruský legionář	štáb 1.divize	7.10. 1894	„	53
Rohla František	ruský legionář	střelec 1.pl.	4. 7. 1890	„	224
Rott Jaroslav	francouzský leg.	?	8. 3. 1889	„	56
Schánilec Josef	ruský legionář	?	?	„	72
Souček Václav	francouzský leg.	střelec 23.pl.	27. 9. 1886	„	31
Stehlík Břetislav	ruský legionář	střelec 5. pl.	2. 3. 1896	„	266
Stehlík Ludvík V.	ruský legionář	pracovní rota	16. 4. 1886	„	61
Stochl Antonín	ruský legionář	střelec 1.str.r.	21.12. 1892	„	212
Stuj Alois	ruský legionář	střelec 35.pl.	21. 6. 1887	„	16
Šebek Jan Josef	ruský legionář	desátník 7.pl.	11.11. 1884	„	60
Šebek Josef	ruský legionář	střelec 7.pl.	15.12. 1891	„	1
Šebesta Josef	ruský legionář	?	?	„	?
Šícha Jaroslav	ruský legionář	stř.3.děl.div.b	14. 3. 1892	„	?
Šiška Antonín	ruský legionář	střelec 9.pl.	19. 7. 1890	„	190
Štochl Antonín	ruský legionář	střelec 4.pl.	21.12. 1892	„	?
Švihlík František	?	?	4.10. 1896	„	23
Tichý František	ruský legionář	svob.telef.odd.	30. 3. 1886	„	43
Týbl Josef	ruský legionář	des.3.pl.leh.děl	7. 1. 1885	„	172
Tyč Václav	ruský legionář	střel.1.děl.div.	24. 5. 1895	„	235
Vendera Václav	ruský legionář	střelec 12.pl.	17.12. 1882	„	?
Veselý Karel	ruský legionář	?	25.10. 1891	„	18
Vodrážka František	ruský legionář	desátník	21.11. 1888	„	?

Možná, že byli i další o jejichž existenci nebylo v době vzniku publikace nic známo. Záznamy o některých legionářích jsou velice strohé a neúplné, u jiných poskytují obsažnější informace o dramatických osudech lidí na různých bojištích Evropy za 1. světové války.

Velice bych uvítal, pokud se dochovaly v rodinách potomků nějaké materiály (zápisky, fotografie, dopisy), zprávu zda by byli ochotni se o jejich existenci podělit s kronikářem. Mohly by obohatit znalosti o historii naší obce.

Asi by v této souvislosti stálo za to připomenout, jak vypadal původní pomník hrdinům 1. svět. války. Stál na stejném místě jako dnes, ale znázorňoval postavu stojícího legionáře vedle lva (původně sedícího dvouocasého, symbolicky trhajícího zbytky rakouské říše před mohutným pilonem s věčným ohněm na vrcholu, pod ním byl státní znak s vavřínovými věnci a nápis: V upomínku našim padlým vojínům ve světové válce věnují sdružené korporace v Buštěhradě. Pod záminkou přestěhování pomníku k zámku, někdy v padesátých letech, se ztratil lev, legionář i pilon a byl nahrazen malým pomníčkem se jmény obětí i 2. svět. války až v r. 1961. Tato sestava byla vrácena na původní místo poblíž školy až po roce 1990.

Pomník padlým v 1. sv. válce (zapůjčila p. V. Cachová)

Jaroslav Pergl

Bezpečnostní situace v městě Buštěhrad

Zpráva o činnosti Městské policie Kladno v obci Buštěhrad za měsíc říjen 2008

Období od 1.10. 2008 do 31. 10. 2008
Trestné činy:
1x poškození motorového vozidla (NP)
1x vloupání do rodinného domu (NP)
1x pokus o vloupání do rodinného domu (NP)
1x odcizení táhel do jeřábu (NP)
1x vloupání do garáže a zaparkovaného vozidla (NP)
Přestupky:
5x přestupek proti majetku (5 NP)
1x přestupek proti občanskému soužití (ZP)

V průběhu měsíce října 2008 nebylo zaznamenáno případů hromadného narušování veřejného pořádku.

Na základě veřejnoprávní smlouvy, prováděly hlídky Městské policie Kladno následující činnost v obci:

Dne 10. 10. 2008 provedena kontrolní činnost při konání burzy od 4.00 hodin do 6.46 hodin a od 8.20 hodin do 9.15 hodin – nezjištěny závady. Na základě přítomnosti hlídky Městské policie Stehelčeves činnost ukončena pro nadbytečnost.

Dne 24 10. 2008 byla prováděna kontrolní činnost při konání burzy od 4.16 hodin do 6.30 hodin a 25. 10. 2008 od 11.20 hodin do 12.44 hodin – nezjištěny závady.

Zpráva o činnosti Obecní policie Stehelčeves na území města Buštěhrad za měsíc listopad 2008

Na základě ustanovení čl. 2, odst. 6. Veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi obcí Stehelčeves a městem Buštěhrad k zajišťování výkonu činnosti podle zákona o obecní policii (VPS) předkládáme tuto zprávu o činnosti obecní policie (OP) Stehelčeves za výše uvedené období.

Ve výše uvedeném období vykonávala OP Stehelčeves svou činnost na území města Buštěhrad dle čl. 2, odst. 2. VPS v následujícím rozsahu:

Datum	Čas	Identifikace strážníka	Popis prováděné činnosti
1.11	10:00-12:00	1,2,4	Hlídková činnost
4.11	5:00-6:00	1,3	Hlídková činnost
4.11	8:00-10:00	2,4	Hlídková činnost
5.11	16:00-17:00	2,4	Hlídková činnost
7.11	5:00:6:00	2,4	Hlídková činnost
8.11	1:00-3:00	2,4	Hlídková činnost
8.11	8:00-10:00	1,3	Hlídková činnost
8.11	17:00-18:00	1,3	Hlídková činnost
11.11	20:00-22:00	1, 3	Hlídková činnost
20.11	10:00-11:00	3,4	Hlídková činnost
22.11	20:00-22:00	3,4	Hlídková činnost
23.11	20:00-22:00	3,4	Hlídková činnost
27.11	8:00-10:00	3,4	Hlídková činnost
29.11	14:00-16:00	3,4	Hlídková činnost

Ve výše uvedeném období byly zjištěny na území města Buštěhrad tyto trestné činy:

Trestný čin
Řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění

Při plnění činnosti dle čl. 2, odst. 2 VPS ve městě Buštěhrad bylo ujeto služebním motorovým vozidlem celkem 85 km.

Ve výše uvedeném období vykonávala OP Stehelčeves svou činnost na území města Buštěhrad dle čl. 2, odst. 3. VPS v následujícím rozsahu:

Datum	Čas	Identifikace strážníka	Popis prováděné činnosti
8.11	10:00-11:00	1,3	Měření rychlosti
8.11	16:00-17:00	1,3	Měření rychlosti
13.11	8:00-9:00	2,4	Měření rychlosti
20.11	8:00-10:00	3,4	Měření rychlosti
27.11	10:00-11:00	3,4	Měření rychlosti
29.11	16:00-18:00	3,4	Měření rychlosti

Ve výše uvedeném období byly zjištěny na území města Buštěhrad tyto přestupky:

Přestupek	Počet
Nedovolené stání nebo zastavení vozidla na pozemní komunikaci	6
Vjezd do míst, kde je to místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno	
Pohyb chodce na pozemní komunikaci odporující pravidlům provozu na pozemních komunikacích	
Nedovolené vedení jízdního kola nebo jízda na něm v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích	
Překročení povolené rychlosti	3
Volné pobíhání psa 20.11.	1
Vypouštění kalů do veř.kanalizace 20.11	1
Zábor veř.prostranství 29.11	1

Ve Stehelčevsi dne 2. 12. 2008
Zpracoval: str.Krym, str.Marek

Tajemné okénko

Podzemí Buštěhradu podruhé

Mnohým čtenářům předcházejícího Tajemného okénka jistě neušlo, že povídání je jaksi přerušené „někde v podzemní chodbě". Ano, je to tak. Mou první exkurzi do sklepení u pivovaru, někdy na jaře, přerušil prozaický důvod: neměl jsem gumáky a hluboké bahno mne nepustilo dál. Proto jsem uprostřed října sezval tým zkušených pátračů a domluvili jsme se s laskavými majiteli na otevření vstupního schodiště. Vzali jsme si foťáky, svítilny, samozřejmě i ty důležité holínky a vyrazili do temnoty. Vědeckou výpravu tvořily tři odvážné ženy a tři chrabří mužové, to kvůli objektivitě názorů. V týmu byli: Dr. Blesková, Prof. Cihlář, Doc. Dr. Houbič, bioložka Richterová, akademička Kůrková a moje maličkost. Prošli jsme celou prostupnou délku sklepů ve směru zámeckých schodů. Byli jsme uchváceni krásnou sintrovou

Hledači pokladů

Cesta ke světlu

Brčko

výzdobou a zachovalým stavem odvážné stavby. Dočvachtali jsme nakonec bahnem až na konec kleneb. Další postup výpravy však zastavila neproniknutelná bariéra suti a ztvrdlé hlíny. Klenutí sice kdysi evidentně pokračovalo dál do závalu, ale proniknout do něho je bohužel nereálné. Zda opravdu existovala spojnice mezi pivovarem a zámkem, to se zřejmě již nedozvíme. Prozkoumali jsme tedy zhruba 100 metrů podzemních prostor ve směru souběžně se zámeckými schody. Sklepy

Čarovné stalagtity

jsou vlhké a zabahněné, neboť větrací otvory zřejmě zasypali nebo jinak uzavřeli majitelé pozemků nad nimi. Jinak jsme ve sklepení, vyjma odpadků a jedné páchnoucí mršiny, nenalezli žádné hmatatelné poklady. Pro členy průzkumné skupiny však byla odměnou báječná možnost podívat se tam. Samozřejmě i to, že se výprava vrátila beze ztrát. Jen jsem si vybili baterky, ale nabití jsme odcházeli adrenalinem a bezva zážitky.

Domnívám se, že fotografie budou mít větší vypovídací hodnotu než nějaký přemoudřelý komentář. Doufám také, že tento článek nebude inspirací pro nějaké divoké pokusy o průnik do zmiňovaných prostor. Pokud by někoho zajímaly podrobnosti, nechť se obrátí na někoho ze členů výpravy. Díky všem za pochopení. (Uveřejněné fotografie zaznamenali: V. Kůrková, M. Cihlář a V. Richterová.)

jb

Duhová stěna

Rozpory a přílozofije aneb silvestrovské zamyšlení

Člověk normálně nemá na nic čas. Stále je ve spěchu. Říkáme si, že pokud by čas jako veličina neexistoval, tak by zbývalo na všechno dost času. Dalo by se říci, že by to byla přímo fůra času. Podobným způsobem vnímají svět malé děti až do té doby, než je začneme někam honit, budit do školky, apod. A děti jsou, na rozdíl od dospělých, mnohem víc v pohodě. Vymysleli jsme si tedy tuto umělou veličinu jen tak na trápení, sebe i dětí. To byl nápad.

Máme různé nutné potřeby. Některé malé, až malicherné, některé velké. Například všichni hodně moc toužíme po svobodě. Jenže svoboda jako absolutní fakt je vlastně možná jen v naprostém osamění. V jakémkoliv společenství již musíme respektovat ostatní, tedy jejich vlastní chápání svobody. Sice to každý vnímá jinak kvalitně, ale je to tak. Ale teď si mnozí řeknou, že samota je jistě horší než trocha ohledů, takže vlastně touží po společenství. Společenství svobodných je vlastně nemožné. Vždy si můžeme dopřávat jisté svobody, ale naprostá nebude nikdy. Byl by to osamělý nesmysl.

Chuť máme když jsme mlsní. Chuť máme k čemukoli, když jsme dlouho nečinní. Chuť máme vždy na to, čeho se nám nedostává. Třeba chuť něco změnit je velmi výrazná, až omamující. Kolikrát někoho tak omámí, že pak změní úplně všechno. A to však není vždycky všem po chuti. Zvláště nechutné je, když někomu chutná až moc. A nebo když někomu až moc chutná moc. To má pak jeden chuť něco změnit. Což nebývá všem po chuti. Takže jsme zase na začátku.

Člověk bohužel prospí zhruba třetinu života. Čert má výhodu, ten nikdy nespí. Zaspí-li veslař na startu, ostatní nedožene. Jsou viry a jiné organismy, co zase klidně spí. Prospat přednášku nebo kázání je neslušné. Spící panna je neoblíbený spoluhráč. Jen tak naoko prý spí zajíc. A kaloni spí vzhůru nohama. Ale přitom víme, že beze spánku bychom nepřežili, protože rekord v„nespaní" je pouhých 264 hodin, tedy jedenáct dní. Jsme si jisti, že čerti nejsou. Takzvané zaspání sportovce je většinou zlomek vteřiny, což se dohnat dá. Mikroorganismy nespí. Nemusí totiž zpracovávat zážitky z uplynulého dne v divokých snech, takže čekají jen na svou příležitost vyrazit do útoku. Uvědomme si, že prospat některé deklamace je užitečné pro pozdější klidné spaní. Představa spící panny nemusí každého jen naštvat. Zvlášť když je to zajíc a spí jen tak naoko. A když neusne netopýr hlavou dolů, domnívají se kolegové, že zřejmě omdlel.

Jiří Blesk

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

Babylón

I v našem městě přibývá lokalit nových domů. Nechci zde nějak hodnotit architekturu, ale svůj osobitý charakter mají taková místa všude stejný. Poněkud sterilní satelity jsou výsledkem chamtivé expanze obchodníků s pozemky, a tak vznikají desítky nových domků ročně, což žádné obci neprospívá. Zřejmě dlouho potrvá srůstání těchto míst s původní zástavbou v jednu bytost. Jen pomalu k sobě budou lidé nacházet cesty. Možná se to nepodaří nikdy. Chybí infrastruktura, stromy, místa pro přirozená setkávání, mnohde i základní věci, jako osvětlení, kanalizace, chodníky a podobně. A pak tu také žijí lidé, kteří nemají ani trvalé bydliště v Buštěhradě, přestože jim obec zajišťuje třeba odvoz odpadků, vzdělávání dětí, světlo na chodnících a další věci. V autech s kouřovými skly si ráno zmizí do velkoměsta a večer se zase rychle zavřou ke svým počítačům a televizím. Do těch svých roztodivných šmoulích chaloupek natěsnaných na pikopozemcích, jejichž stavitelé nerespektují původní zástavbu, bohužel ani proporce vlastních parcel. A taková příroda se smrskne na pár sukulentů nebo květináč za oknem. Hlavně bazén a plot z túji, aby nám to naše štěstí neokoukal soused. Snad jen maminky s kočárky nebo pejskaři občas zajdou nakoupit, k rybníku, na hřiště, prostě „mezi lidi do města". Tak to je. A bude. Tak co dál?

/Při vzpomínce na někdejší diskusi ve zpravodaji, na téma: „domorodci versus náplavy", mne napadla taková idea. Jako původnímu Pražanovi by mi nevadil systém jakýchsi obvodů neboli městských částí. Nemusela by tam být mermomocí nějaká kancelář nebo úřadovna, ale řekněme, že jednou za čas by zasedla jakási samospráva, kterou by vybrala valná hromada. Ta by pak lépe tlumočila žádosti, problémy a názory toho-kterého obvodu. Známe ten systém v družstevnictví. A tam, kde by neprojevovali obyvatelé zájem, tam by městská rada zvolila nějakého „honorárního konzula" s konzultačními intervaly. Přenos informací směrem k úřadu by se tak zefektivnil a odpadla by třeba velká část individuálních návštěv a duplicita žádostí./

Radost by ale jistě všem udělala možnost, zvolit si pro svou část města název. Někde již jsou tradiční označení užívaná, ale představte si vedle Starého hradu, Zadního konce, Chmelnice či Cihelny názvy jako: Horňák...Dolňák...Krchov..., u rybníka třeba: Cáklice...Vinckov... Otův Pavlov, v centrální části například: Junkova čtvrť...Kramáře, u hřiště bychom měli: Čutanice a Pinkošov, u školy by se vyjímaly: Vajgly...Sokolov nebo Nákladňákov..., ne? A až se developeři povšimnou naší romantické haldy, tak budeme mít vlastní Horri(ble)wood. Nestojí to za to?

JB

Městský úřad Buštěhrad

Hřebečská 660 www.mestobustehrad.cz

E-mail: meu@mestobustehrad.cz

Telefony:	Společné číslo	312 250 301	*Úřední hodin*	Pondělí	8,00 - 12,00 13,00 - 17,00
	Fax	312 278 030		Středa	8,00 - 12,00 13,00 - 17,00
	Starosta města - Ing. Václav Nový	312278037, 312278039			
	Místostarosta - Antonín Kadlec	312 250 301	kadlec@mestobustehrad.cz		
	Evid. obyvatel, OP, ... - Jana Zemanová	312 278 031	zemanova@mestobustehrad.cz		
	Vnitřní správa - Antonín Kadlec	312 278 036	kadlec@mestobustehrad.cz		
	Matrika, stav. agenda - Linda Libertinová	312 278 032	libertinova@mestobustehrad.cz		
	Účtárna - Jitka Menclová	312 278 033	menclova@mestobustehrad.cz		
	Účtárna , pokladna - Hana Soukupová	312 278 034			
	Mistr Tech. služeb - Zdeněk Formánek	312 278 035, 602 209 454			

Kostel Povýšení Svatého Kříže

Bohoslužby:

- každou neděli v 10,45 hod
- na Velký pátek v 15,00 hod
- 24.12. půlnoční mše svatá ve 24,00 hod

Základní škola a Mateřská škola Oty Pavla Buštěhrad

Základní škola

Tyršova 77 www.zsbustehrad.cz

Ředitelka školy - Mgr. Věra Sklenářová - sklenarova@zsbustehrad.cz

Zástupkyně ředitelky - Mgr. Lidmila Vošmiková - vosmikova@zsbustehrad.cz

E-mail: info@zsbustehrad.cz

Telefony:	vedení školy:	312 250 530, 606 614 484
	školní družina	312 250 878, 728 467 597
	školní jídelna	312 250 394, 721 965 430

Mateřská škola

Hřebečská 660 www.zsbustehrad.cz

Zást. Řed. ZŠ a MŠ pro MŠ - Jitka Šímová

Telefon: 312 250 592

E-mail: infoms@zsbustehrad.cz

Základní umělecká škola Buštěhrad

Hradní 3 www.zusbustehrad.cz

Ředitel školy - Bohumír Bednář

Tel./fax: 312 250 355

E-mail: info@zusbustehrad.cz

Domov s pečovatelskou službou

Revoluční 323

Ředitelka DPS - Stanislava Šumná

Telefon: 312 250 280, 312 250 003

E-mail: dps@mestobustehrad.cz

Sokolovna Buštěhrad

Sokolská 291

Starosta Sokola - František Rák

Telefon: 312 250 467, 776 287 316

E-mail: sokol.bustehrad@seznam.cz

MUDr. Pavel Skála - praktický lékař pro děti a dorost, dětská endokrinologie a diabetologie

Kladenská 433

Telefon: 312 250 829

Ordinační hodiny:

Pondělí	12,30 - 17,30	
Úterý	12,30 - 14,00	
Středa	10,00 - 11,30	
Čtvrtek	11,30 - 14,30	kojenecká poradna
	14,30 - 15,30	nemocní
Pátek	14,00 - 15,30	

MUDr. Karel Jeřábek - praktický lékař

Hřebečká 677

Telefon: 312 250 677

Ordinační hodiny:

Pondělí + čtvrtek	11,30 - 16,30 hod
Úterý + středa + pátek	7,30 - 11,30 hod

MUDr. Jan Roth - gynekolog, porodník

Palackého 65 Telefon: 312 250 678

Ordinační hodiny: Pondělí 8,00 - 12,00 13,00 - 16,00 hod

MUDr. Jana Václavková - zubní lékař

Palackého 65

Telefon: 312 250 676

Ordinční hodiny:

Pondělí	6,45 - 11,45	12,15 - 17,00 hod
Úterý	6,45 - 11,45	12,15 - 14,30 hod
Středa	6,45 - 11,45	12,15 - 13,00 hod
Čtvrtek	6,45 - 11,45	12,15 - 15,00 hod
Pátek	6,45 - 11,45	12,15 - 13,00 hod

MUDr. Jana Pelková - zubní lékař

Kladenská 498

Telefon: 312 250 689, 602 320 941

Ordinační hodiny:

Pondělí	14,00 - 18,00 hod
Čtvrtek	15,00 - 18,00 hod
Pátek	11,00 - 13,00 hod

Lékárna Buštěhrad

Hřebečská 677

Telefon: 312 250 144

Otvírací doba:

Pondělí	8,00 - 16,30 hod
Úterý	8,00 - 12,00 hod
Středa	8,00 - 12,00 hod
Čtvrtek	8,00 - 16,30 hod
Pátek	8,00 - 12,00 hod

Lékařská pohotovost Kladno

Pro dospělé

K nemocnici 2814, Kladno

Telefon: 312 247 131

Ordinační hodiny:

Pondělí - pátek	17,00 -22,00 hod
So + Ne + svátky	8,00- 22,00 hod

Pro děti

Vančurova 1548, Kladno (nemocnice - dětské oddělení)

Telefon: 312 606 412

Ordinační hodiny:

Pondělí - pátek	17,00 - 22,00 hod
So + Ne + svátky	7,00 - 22, 00 hod

Lékárenská pohotovost

Vančurova 1548, Kladno

- nemocnice (vedle vchodu)

Telefon: 312 606 393

Otvírací doba:

Pondělí - pátek 19,00 - 7,30 hod

So + Ne + sv. 12,00 - 7,30 hod

Stomatologická pohotovost

Palackého 5, Praha 1

Telefon: 224 946 981

Ordinační hodiny:

Pondělí - čtvrtek	19,00 - 6,00 hod
pátek	16,00 - 6,00 hod
sobota, neděle, svátky	7,00 - 18,00 hod
	19,00 - 6,00 hod

Buštěhradské muzeum Oty Pavla

Palackého 56

Telefon: 732 912 681 www.bustehrad.cz

Otvírací doba:

listopad - duben	sobota + neděle	10.00 - 16.00	hod
květen - říjen	sobota + neděle	10.00 - 17.00	hod

mimo návštěvní hodiny možno dojednat i ve všední dny pro skupinu alespoň 10 návštěvníků

Knihovna Buštěhrad

Kladenská 207

Knihovnice: Mgr. Drahomíra Čermáková

Telefon: 312 250 955

E-mail: knihovnabustehrad@seznam.cz

Otvírací doba:

Pondělí	9,00 - 12,00	13,00 - 18,00 hod
Úterý	9,00 - 12,00	13,00 - 16,00 hod
Čtvrtek	9,00 - 12,00	13,00 - 18,00 hod

Pošta

Kladenská 271

Telefon: 312 250 443 (vedoucí) 312 250 444 (přepážky)

Úřední hodiny: Pondělí - pátek 8,00 - 11,00 13,00 - 18,00 hod

Psí útulek a hotel Bouchalka

Na Bouchalce 398 www.psiutulekhotelbouchalka.wz.cz

Telefon: 312 250 508, 603 523 070

E-mail: psi-utulek.bouchalka@seznam.cz

Otvírací doba:

Pondělí - neděle, svátky 10.00 - 16.00 hod

Městská policie Kladno

Náměstí starosty Pavla 44, Kladno

Telefon: 312 245 555

Obecní policie Stehelčeves

Telefon: 602 397 550,602 397 389 (strážníci), 311 320 550 (OÚ Stehelčeves)

Email: obecnipolicie@obecstehelceves.cz

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj. 33/76 OÚ Kladno. Vychází 6x ročně. náklad 1050 ks.

Cena: zdarma.

Redakční rada: Miroslava Burešová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčeková, Mgr. Ivona Kasalická, Jaroslav Pergl, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Ježková.

Grafické zpracování: Petr Podrazský. Fotografická spolupráce: Martin Aushaus, distribuce: Eliška Hrabinová.

Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 27343 Buštěhrad, e-mail: bzpravodaj@seznam.cz

Tisk: Tiskárna Kočka Slaný, tel.: 312 522 278

Toto číslo vyšlo 19. prosince 2008. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla bude 31. ledna 2008.